

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૪૪ મુરંમગા મ.

સંવત ૨૦૦૨.

આત્મ
સં. ૫૧

અંક ૧ લો.

શ્રાવણ : ઝાંગણ

તા. ૧૦-૮-૧૯૪૬.

વાર્ષિક લવાજમ રૂ. ૧-૨૨-૦ પોસ્ટેજ સહિત.

પ્રકાશક—

— : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—લાવનગર : —

અ નુ ક મ ણિ કા.

૧	શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ...	...	...	લે. મુ. શ્રી પુણ્યનંદવિજયજી	૧
૨	ગુરુમંરણ ...	...	...	લે. ડૉક્ટર ભગવાનદાસ મ.	૧
૩	નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન...	...	...	લે. શ્રી દત્તેશ્વરદાસ	૨
૪	વિચારશ્રેણી...	...	...	લે. આ. શ્રી કરતૂરસરિજી	૮
૫	ધર્મ... કૌશલ્ય	...	...	લે. મૌકિક	૧૧
૬	સેવાનું સ્વરૂપ અને મહત્વ	...	...	લે. અભયારી	૧૫
૭	સાક્ષેપ-નિરપેક્ષ દષ્ટિ...	...	...	લે. સં. પાં. મુનિ પુણ્યવિજયજી	૧૭
૮	યુગપ્રધાન વિજ્ઞાનદંડસૂરીશ્વરજી...	...	...	લે. મુનિ લક્ષ્મીસાગરજી	૧૮
૯	સ્વીકાર સમાલોચના	...	...	સભા	૨૦

નવા થયેલાં માનવંત સભાસદો—

૧.	રા. રા. શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ ઉજ્જમશીભાઈ	પેદ્રન	મુંબઈ
૨.	મારતર મોતીચંદભાઈ ઝવેરચંદ મહેતા	લાઇફ	મેમ્બર ભાવનગર
૩.	જીવરાજભાઈ ઓધવજી દેશી, ભાવનગર રાજ્યના માજી હાઇ કોર્ટ ચીફ જજ	„	„
૪.	વકીલ જગજીવનદાસ શિવલાલ પરીખ, પી. એસ સી. એલએલ. પી.	„	„
૫.	રતીલાલ હરજોવનદાસ ડગલી, એમ. એ. એલએલ. પી.	„	વઢવાણ શહેર
૬.	શૈલ નગીનદાસ કુંવરજીભાઈ	„	ભાવનગર
૭.	શાહ શાંતિલાલ હીરાલાલ	વાર્ષિક	મેમ્બર „

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના ગ્રાહકોને નમ્ર સૂચના—

ગયા અને આગલા મે માસના “આત્માનંદ પ્રકાશ”માં કરેલી નમ્ર સૂચના પ્રમાણે આપ સુઠ ગ્રાહકો મે વર્ષના લવાજમના રૂ. ૩-૧૪-૦ નું ભેટની છુક સાથે વી. પી. રવાના થઈ ગયેલ છે. જેથી સ્વીકારી આભારી કરશો. પાછું વાળી જ્ઞાન ખાતાને નુકસાન ફરી જ્ઞાન ખાતાના દેવાદાર નહિં રહેવા નમ્ર સૂચના છે.

વાંચો-વિચારો—

આત્મકલ્યાણ સાધો—

જ્ઞાન-ભક્તિ કરો—

સ્થિતિસંપન્ન જૈન યંત્રુઓને એક નમ્ર સૂચના—

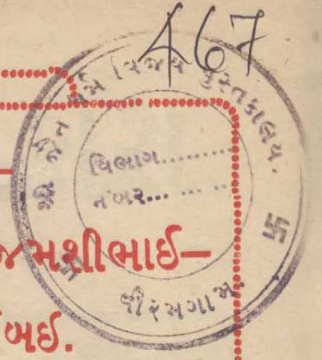
રૂ. એકસો એક આપી આ સમાનું માનવંતા લાઇફ મેમ્બરનું સ્થાન મેળવી, નવા નવા સુંદર પૂર્વાચર્યોદ્ધૃત તીર્થંકર ભગવાનો, અન્ય ઉપકારી મહાન પુરૂષો અને આદર્શ સતી ચરિત્રો વાંચી પોતાનું અને બીજાઓને વંચાવી સ્વપર કલ્યાણ સાધો.

અત્યાર સુધીમાં તે રીતે થયેલા પેદ્રનશ્રી અને લાઇફ મેમ્બર જૈન યંત્રુઓએ લગભગ ૮૦ એંશી વિવિધ કથા ચરિત્ર વગેરેના ગ્રંથો શ્રી મહાવીરસ્વામી, શ્રી સુપાર્શ્વનાથ, શ્રી ચંદ્રપ્રભુ, શ્રી નેમનાથ, શ્રી વિમળનાથ ભગવંતાના બીજા મહાન પુરૂષોના અને સતી ચરિત્રો વગેરેના મળી મોટા ગ્રંથો ગમે તેટલી કિંમતનાં (મફત) ભેટ મેળવી જ્ઞાન, ભક્તિ કરી, આત્મ કલ્યાણ અને તેટલું સાધી સભા માટે આનંદ વ્યક્ત કર્યો છે અને તે બધી નવા નવા તેથી અન્ય જૈન યંત્રુઓ લાઇફ મેમ્બર પણ થતાં જાય છે.

ટા. પા. ૩

આ સભાના માનવંતા પેદૂન સાહેબ—

જૈન નરરત્ન શેઠ શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ ઊજમશીભાઈ— મુંબઈ.

ગરવી શુજરાતના પ્રાચીન નગર ખંભાત ભૂતકાળમાં અનેકરીતે સુપ્રસિદ્ધ હતું. ત્યાં તે વખતે શ્રીમંતો, કુશળ વ્યાપારીઓ, વિદ્વાન મહાન આચાર્યો, શુજરાતના નૃપતિઓના જૈન દંડનાયકો અને ધર્મીપુરુષો અનેક સત્વશાળી થઈ ગયા છે. પૂર્વે તે મશહુર ખંદર હોઈ પરદેશ ખાતે અનેક જાતના વ્યાપારોની આવજા થતી હતી. ધી સ્થાન પાર્શ્વનાથ ભગવાનનું મંદિર અને પ્રાચીન જૈન જ્ઞાનભંડાર વગેરેનો પૂર્વકાળનો ઇતિહાસ તેની સાક્ષી પૂરે છે. એક વખત અને આજે પણ શ્રાવકકુળભૂષણ, જૈન નરરત્નો, નિષ્ણાત વ્યાપારીઓ, શ્રીમંતો ધર્મ શ્રદ્ધાળુ પુરુષો વિદ્યમાન છે. તેવા એક દેવ, શુર, ધર્મના ઉપાસક શેઠશ્રી અમરચંદ પ્રેમચંદના કુટુંબના રા. રા. શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ નખીરા છે.

રા. શ્રી ચંદ્રકાન્તભાઈ વંશપરંપરાથી ઉતરી આવેલ એક સારા પ્રખ્યાત વેપારી અને કમીશન એજન્ટ છે. શ્રીમંતાઈ, ખાનદાની વગેરે જેમ વારસામાં મળ્યાં છે, તેમ દેવ, શુર, ધર્મની ઉપાસના પણ વારસામાં મળી છે. ખંભાતનું આ કુટુંબ પરમ શ્રદ્ધાળુ તરીકે ભારતમાં સુપ્રસિદ્ધ છે. તેઓશ્રીને વડિલ બંધુઓ શ્રીયુત તારાચંદભાઈ તથા શ્રીયુત શાંતિલાલભાઈ છે કે, જેમણે ઉપધાન વહન વગેરે તપશ્ચર્યા કરી હતી અને વર્તમાનમાં આત્મકલ્યાણ સાધે છે. મળેલી સુકૃતલક્ષ્મીનો ધાર્મિક કાર્યોમાં ત્રણે બંધુઓ ઉદારતાપૂર્વક વ્યય કરે છે. આવા ઉદાર, ધર્મનિષ્ઠ, પુરુષનું જીવન હંમેશા અનુકરણીય હોય છે, તે માટે તેમનો ફાટો મુકી ધાર્મિક જીવન વૃત્તાંત પ્રગટ કરવા અમોએ વિનંતિ કરી છતાં તેમને તે પસંદ નથી. તેઓ આજે ભર યુવાન વયે હોવા છતાં સદાચારી, સુશીલ અને એટલા બધા સાદા, નિરાભિમાની અને લોકરંજન માટે વાહવાહ કહેવરાવા નારાજ હોવાથી માત્ર તેમની મળી તેટલી ઝોળખ-પરિચય આપવામાં આવ્યો છે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

... પ્રકાશક:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર ...

વીર સં. ૨૪૭૨.

શ્રાવણ.

પુસ્તક ૪૪ અં.

વિક્રમ સં. ૨૦૦૨.

:: ઇ. સ. ૧૯૪૬ ઓગસ્ટ ::

અંક ૧ લો.

શ્રીપાર્શ્વ-સ્તુતિ: ।

રચયિતા—મુનિ પૂર્ણાનંદવિજય- (કુમારશ્રમણ), શિવપુરો.

વામાદેવીપ્રસૂતં,

વિનયનતસ્યરૈઃ,

પૂજિતં સેવિતશ્ચ ।

સર્વાલક્ષારદશ્યં,

હતમદમદનં,

પાર્શ્વનાથં ન મત્તયા ॥

યે ધૃષ્ટા બુદ્ધિહીનાઃ,

મદમદનજિતાઃ,

હૃદ્યે સ્થાપયન્તિ ।

ધિક્ તાન્ ધિક્ તાન્ ધિગેતાન્,

કથયતિ નિયતં,

કીર્તનસ્થો મૃદન્ગઃ ॥ ૧ ॥

શુરુ સ્મરણ

અનુકૃપ

મનોનંદન છે આત્મા આત્મા, વંદન ધામ છે;

આત્મા જ શુદ્ધ આદેય, હેય અન્ય તમામ છે.

સુસ્થિત અમૃત સ્થાને, આત્મારામ અનંત છે;

અક્ષર દેહ અઘાપિ, આત્મારામજી જીવંત છે.

ડૉ. લ. મ.

નૂતન વર્ષનું મંગલમય વિધાન.

જે પવિત્ર માસમાં “શ્રામેમિ સઘજીવે” રૂપ સૂત્રના બીજ તરીકે પર્યુષણ પર્વના પૂર્વાર્ધનો સમાવેશ થાય છે, શ્રવણ (આત્માને હિતકારી વચનો સાંભળવારૂપ) નક્ષત્રના સુંદર ઉપનામથી જે માસનું નામ અંકિત થયેલું છે અને અન્યદર્શનીઓએ પણ જેને પવિત્ર માસ તરીકે ગણ્યો છે તે શ્રાવણ માસના સુરમ્ય મંગલમય પ્રભાતે શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ૪૪ મા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. કાળ અનંત હોવા છતાં તેનું સંક્ષિપ્ત માપ વ્યવહારમાં ઉપયોગમાં લેવાને જેમ પૂર્વકાળના મનુષ્યોએ ઘટિકા અને અઘતન વિજ્ઞાને ઘડીઆળ (Time-piece) બનાવી છે, પરમાત્માના વિરાટ સ્વરૂપને સમજવા માટે જેમ મૂર્તિની રચના છે, અનંત જ્ઞાનનાં વિશાળ સ્વરૂપની ઝાંખી કરવા માટે ભગવતીસૂત્ર કે તત્ત્વાર્થસૂત્ર જેવા સ્થૂલ ગ્રંથોનો ઉદ્ભવ છે તેમ અનંત આધ્યાત્મિક આનંદની વાનકીનું સ્વરૂપ સમજવા માટે પ્રસ્તુત સ્થૂલ પત્ર આત્માનંદ પ્રકાશનો આવિર્ભાવ છે. ગત વર્ષના સરવૈયાં તરફ દૃષ્ટિપાત કરતાં આત્મજાગૃતિમાં સાવધાન રહેનાર પ્રસ્તુત પત્ર પ્રત્યેક વર્ષની શરૂઆતમાં પ્રણાલિકા પ્રમાણે તુરત જ સ્વગત પ્રશ્ન કરે છે કે જે મંગલમય કાર્ય માટે મારું અસ્તિત્વ નિર્માણ થયું છે, તે માટે મારાથી યથાશક્તિ પ્રગતિ ગતવર્ષમાં થઈ છે? આટલા વર્ષોની સમાજસેવા કરતાં કરતાં મારા લેખોના અક્ષર-દેહ ભિન્ન-ભિન્ન ભૂમિકાવાળા આત્માઓમાં સંસ્કારબીજો રોપ્યાં છે? તે તે સંસ્કાર-બીજોથી ભરેલાં અનેક આત્માઓની આંતર

જાગૃતિ પ્રોજેક્ટ થઈ છે? વચની પ્રોઠતા સાથે જૈનસૃષ્ટિમાં સ્થિતિસ્થાપક સ્થાન જાળવી રાખ્યું છે? વિતંડાવાદમય દલીલો અને વ્યર્થ શક્તિના વ્યયવાળા ખંડનમંડનમાં નહિ પડતાં રચનાત્મક કાર્યક્રમ (Constructive work) જાળવી રાખ્યો છે? જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતો ઉપર નિર્ભર રહી વિશિષ્ટ લેખસામગ્રી અર્પેલી છે? સંસારચક્રમાં જન્મ અને મૃત્યુ અનિવાર્ય અને સહજ છતાં આત્માના અનાદિ અનંત-પણા તરફનું ધ્રુવપદ લક્ષ્યમાં રાખી માનવ વાચકોની આત્મ ભૂમિકાને તૈયાર કરી જન્મ-મૃત્યુની સાંકળને તોડી સ્વાવલંબનપૂર્વક પુરુષાર્થપરાયણ કરવા પ્રેરણા આપી છે?

આંતર વિચાર કરતાં યોગદ્વારા ફક્તિ થાય છે કે, અવશ્ય સુંદર પરિણામ આવ્યું છે. જો કે, ગીતાના વાક્ય પ્રમાણે “કર્મ-ખ્યેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચન” અર્થાત્ “શુભ કર્મમાં જ તારો અધિકાર છે, ફળની ઇચ્છામાં નહિ”—એ સૂત્રને દૃષ્ટિ સમક્ષ રાખેલું છે; છતાં પ્રત્યેક પરિણામ જૈન દર્શનના સિદ્ધાંત અનુસાર કાળ, સ્વભાવ, નિયતિ, ઉદ્યમ અને કર્મરૂપ પાંચ કારણને અવલંબીને રહેલું છે—એ નિયમને પ્રસ્તુત પત્ર પણ આધીન છે. જગતમાં પ્રત્યેક સ્થૂળ વસ્તુઓ આત્માને જગાડે છે. જો આત્મા ગુણગ્રાહી હોય તો એ દૃષ્ટિએ પ્રભુમૂર્તિ અને શાસ્ત્રો પુષ્ટાવલંબન હોવાથી આત્મ જાગૃતિ અર્પે તેમાં આશ્ચર્ય નથી. લેખો એ શાસ્ત્રનાં નિર્ઝરણાં હોવાથી આત્માને અંતરાવલોકન માટે સહાયજૂત થાય એ સ્વતઃ સિદ્ધ

છે; પરંતુ આ પરિસ્થિતિ વાચકોની આત્મ-ભૂમિકાની તૈયારી ઉપર અવલંબે છે; શ્રેયઃ અને પ્રેયઃ એ ઉભય વસ્તુઓમાં કલ્યાણકારી પ્રવૃત્તિ કરવી એ મારું લક્ષ્યબિંદુ (Point of View) અવિચ્છિન્નપણે ચાલતું આનંદુ છે; પરંતુ પ્રેયઃ વસ્તુ જગતમાં ભિન્ન ભિન્ન રુચિ પ્રમાણે વ્યક્તિ પરત્વેની જુદી જુદી હોય છે; આત્મકલ્યાણકારી માર્ગમાં મારું પ્રેયઃ વસ્તુ જૈન દર્શનના પ્રેરક અને મસ્તક-રૂપ શ્રી જિનેશ્વર પ્રભુની શ્રીમદ્ દેવચંદ્રણ્યે સ્તવેલી દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાલ, ભાવરૂપ રાજ-નીતિને અનુસરવાનું છે. વિચારો માનસિક ભૂમિકાનું ઉત્પાદન છે; માનસિક ભૂમિકા આત્માના ક્ષયોપશમ ઉપર નિર્ભર છે; વિચારો મૂર્તિમન્ત સ્વરૂપે લેખન પદ્ધતિમાં મૂકવા એ મતિ, શ્રુતજ્ઞાનનો વિષય છે; ઉપરોક્ત પ્રશ્ન-પરંપરાવડે આંતરનિરીક્ષણ કરી જે યથા-શક્તિ ગત વર્ષમાં સ્વીકૃત કાર્યની સફળતા મેળવી છે તેથી સંતોષનું આશ્વાસન લઈ, જૈન શૈલીથી સમજદેર કાંઈ લેખનપદ્ધતિ થઈ હોય તે માટે પ્રસ્તુત માસમાં પર્યુષણ પર્વના શુભાગમન પહેલાંજ ‘મિથ્યા હુકૂત’ દઈ આ પત્ર ૪૪મા વર્ષનો શુભારંભ કરે છે.

સંજ્ઞા-પ્રેરણાબળ—

ચુરમાળીશની સંજ્ઞા એ જૈન દૃષ્ટિએ પુણ્ય-તત્ત્વના બેતાળીશ પ્રકારોને નિશ્ચય અને વ્યવહાર બંને દૃષ્ટિબિંદુથી તપાસવારૂપ છે; શુભ અનુષ્ઠાનોથી પુણ્યાનુબંધિ પુણ્ય ઉપાર્જન કરવા ઉમદા (Sublime) પુરુષાર્થ કરવો અને એ પુણ્ય અનુકૂળતાઓ અર્પી પરિણામે નિશ્ચય દૃષ્ટિબિંદુથી આત્માને પુણ્ય અને પાપ બંનેની નિર્જરા કરાવી સંપૂર્ણ કર્મોથી મુક્તિ સાધ્ય કરવામાં સહાયકારી થાય છે. એ મનુષ્ય જન્મનું ધ્રુવબિંદુ (Standpoint) રાખવાની પ્રેરણા છે; ૪ + ૪ = ૮ એ મુક્તિ માટેના અષ્ટાંગ

યોગ માર્ગની સૂચના છે; ૪ - ૪ = ૦ “પૂર્ણ-ત્પૂર્ણમાદાય પૂર્ણમેવાવશિષ્યતે” અર્થાત્ “પૂર્ણ-માંથી પૂર્ણની બાદબાકી થાય તો પૂર્ણ બાકી રહે છે.” એ ઉપનિષદની વિચારણા-સચ્ચિદાનંદ-પૂર્ણેન પૂર્ણે જગદવેક્ષતે એ જ્ઞાનસારના આદ્ય શ્લોકને અનુસરે છે અથવા સમ્યક્ત્વ કે સદ્જ્ઞાન વગરની જૈન દર્શનની શુભ ક્રિયાઓ બે કે ‘શૂન્યો’ તુલ્ય હોય છે પરંતુ જ્યારે સમ્યગ્દર્શન રૂપ ‘એકકો’ શૂન્યોની આગળ આવી પડે છે ત્યારે અસંખ્યગણી કિંમત વધી જાય છે તે સૂચવે છે; ૪x૪=૧૬ ભાવનાઓની સ્મૃતિ આપે છે; ૪÷૪=૧ શાશ્વત આત્મા સિવાય તમામ વસ્તુઓની “નેતિ નેતિ” જેમ વેદાંત કહે છે તેમ જૈન દર્શન પણ આત્મા સિવાય અન્ય પૌદ્ગલિક પદાર્થોની અનિત્યતા સૂચવે છે. આ રીતે પ્રેરણાબળ (inspiration power) પામીને વિચારવાનું છે કે કાળ અનાદિ અનંત છે; મનુષ્ય જીવન પામી એવંભૂત નયથી દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ગુણનો વિકાસ થતો જાય અને આત્માનો સંપૂર્ણ આનંદ પ્રકટ થાય એ પ્રસ્તુત જીવનનું લક્ષ્યબિંદુ છે; તે માટે તમામ ઉચિત શુભ સાધનોની આત્માને આવશ્યકતા છે; રત્ન-ત્રયીના સંપૂર્ણ પ્રકટીકરણ (manifestation) માટે જ્ઞાન અને ક્રિયા ઉભય નયોની આવશ્યકતા છે; જે જે નયોદ્ધારા આત્મ-વિકાસ વધતો જાય તે તે નયોનું અનુક્રમે અવલંબન લઈ સાધ્ય સિદ્ધ કરતાં જવાનું હોય છે; જૈન દર્શનનો આ અનેકાંતવાદ છે; અનાદિકાળનું આ ધ્રુવ ધન પ્રકટ કરવા માટે પરમાત્માની ભૂતિ દ્વારા તથા સદ્ગુરુ અને શાસ્ત્રના વચનામૃતમાંથી જીવન્ત પ્રેરણાઓ (intutions) પ્રાપ્ત કરવાની છે અને એ રીતે જૈન દર્શનના અનેકાંતવાદને અનુસરતાં કર્મ ઉપર વિજય મેળવવાનું સામર્થ્ય વધારી

દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપરૂપ ચતુષ્ક્રમાં નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવરૂપ ચતુષ્ક્રનો ન્યાસ કરવાની કળા ક્રિયાત્મક થતાં અંતરાત્મ અવસ્થામાંથી પરમાત્મ અવસ્થા પ્રકટ કરવા ૪૪ ની સંજ્ઞા પ્રેરણા આપી રહી છે; શ્રી તીર્થંકરની વાણીનો પણ આ માટે જ પ્રયાસ છે.

સર્વશકથિત જૈન દર્શનના તત્ત્વો પ્રમાણે વિજ્ઞાન (science) ની મુખ્યતા માનેલી છે; આત્મા અને પરમાણુવાદ (materialism) ઉપર જૈન દર્શનની કોટિ નિર્ભર છે; શબ્દોનો પરમાણુવાદ રેડીઓ વગેરેથી સિદ્ધ થયેલો છે; મનના વિચારો અને કર્મના અણુઓ તેથી પણ સૂક્ષ્મ છે; પુદ્ગલોની અનંત શક્તિઓમાંથી થતો વ્યાપાર તે વિજ્ઞાન છે; રાજની જેમ વિજ્ઞાનનો પણ સદુપયોગ દુરુપયોગ થાય છે; કેમકે તે પણ એક શક્તિ જ છે. લઠાઈના છેલ્લા તખ્તો તરીકે અણુઓનો ઉપયોગ મનુષ્યોના અને વસ્તુઓના સંહાર માટે થયો હતો.

વિશ્વયુદ્ધની છ વર્ષે સમાપ્તિ થયા છતાં હજી સુધી પ્રાણીઓના પોષણ વગેરે જરૂરીયાતની ચીજોમાં મોંઘવારીવધતી જાય છે. મનુષ્યોની મૂંઝવણો વધતી જાય છે; તેમાં અમદાવાદ જેવા કેટલાક શહેરોમાં કોમી રમખાણોને લઈ જન-માલ બચાવવાની પણ સલામતી જોખમાઈ છે.

વિજાપુરમાં કોમી રમખાણોથી અનેક મનુષ્યોના જીવનમાલની ખુવારી થઈ છે. ત્યાં આપણી જૈન સમાજની પેઢીને લાખોનું નુકશાન થયું છે, પરંતુ વધારે ત્રાસદાયક બીના તો ઝોડ (ગુજરાત) માં જૈન સાધ્વીજી માતા ઉપર ગુજરેલા અત્યાચારે તો હદ કરી છે. હવે જૈનોએ પણ આત્મ અને ધર્મનું

સંરક્ષણ કરવા શરીરબળ કેળવવાની જરૂર છે. જૈન સૃષ્ટિનાં સત્ત્વો અને સંસ્મરણો—

ગત વર્ષમાં આપણા જૈન દાનવીર શેઠ ભોજાનાથ જેસીંગલાઈએ ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીને જૈન સંસ્કૃતિ-અધ્યયન-સંશોધન માટે બે લાખનું દાન આપ્યું છે. સોસાયટીએ તેને માટે વિદ્યા ભવનની સ્થાપના કરી છે. ઉપરાંત શા. પોપટલાલ હેમચંદ્રે અધ્યાત્મ વ્યાખ્યાનમાળા ચાલુ કરવા માટે તેમજ તે વ્યાખ્યાનો પુસ્તકાકારે પ્રકટ કરવા માટે એકત્રીશ હજારનું દાન કર્યું છે. અમદાવાદમાં મહાવીર વિદ્યાલયની શાખા તરીકે શરૂ કરવા શેઠ ભોજાનાથ જેસીંગલાઈએ લગભગ બે લાખની કિંમતનું એક સુંદર મકાન વિશાળ જગ્યા સાથે અર્પણ કર્યું છે. શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરિની છત્રછાયામાં આત્માનંદ જૈન મહાસલા, પંજબનું ૧૬મું અધિવેશન લુધી-આનામાં થયું હતું. રા. બ. શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસી તરફથી સ્વતંત્ર રીતે ચલાવાતી જસુદ બહેન ધાર્મિક પાઠશાળાનો વાર્ષિક મેળાવડો મુંબઈમાં શેઠ માણેકલાલ ચુનીલાલ જે. પી. ના પ્રમુખપદે ઉત્સાહપૂર્વક થયો હતો; જેમાં વિદ્યાર્થીઓ અને કન્યાઓને લગભગ એક હજાર ઉપરાંત ધનામોની વહેંચણી કરવામાં આવી હતી. કુંડલાખાતે વિદ્યાર્થીગૃહનું ઉદ્ઘાટન ગતવર્ષમાં ફિદમ ઉદ્યોગપતિ શ્રી મોહનલાલ તારાચંદ તરફથી થયું હતું. આવી સંસ્થાનું પ્રાકટ્ય એ આપણો પ્રાણ છે; આમાં જૈન ધર્મ અને વ્યવહારનું જ્ઞાન સાથે મળે છે.

જૈન સોસાયટી અમદાવાદમાં જૈન સાહિત્યનું પ્રદર્શન યોજવામાં આવ્યું હતું જે મુ. શ્રી દર્શનવિજયજી ત્રિપુટીએ ગત વર્ષમાં સ્થાપેલ પ્રાચ્ય વિદ્યાભવનમાં હતું. પ્રાચીન તાડપત્રીને ભોજપત્રીય પ્રતો, કહાનડી ભાષામાં કોતરેલા

નૂતન વર્ષનું મંગળમય વિધાન.

૫

તાડપત્રો, મથુરાના કંકાલી ટીલાના પ્રાચીન સ્થાપત્યના ફોટાઓ વિગેરેનો સુંદર સંગ્રહ હતો. આ પ્રસંગે પ્રસિદ્ધ ચિત્રકાર શ્રી રવિશંકર રાવળે આનંદથી કહેલું કે “જૈન સાધુઓએ ભૂતકાળમાં આવા સાહિત્ય પાછળ કેટકેટલી પ્રવૃત્તિઓ કરી હશે ?”

કરાડા તીર્થમાં રા. સા. શ્રી કાંતિલાલ ઈશ્વરલાલના અધ્યક્ષપણા નીચે જૈન ગુરુકુલનું ઉદ્ઘાટન થયું હતું. સ્વ. નાનાલાલ હરિચંદના ધર્મપત્ની મણિબહેન તરફથી પચાસ હજારની સહાય પાલીતાણા જૈન ગુરુકુળમાં ચાલતી મીડલ સ્કૂલ માટે મળી છે. જૈન ગુરુકુળ પાલીતાણાના વિભાગ તરીકે કોમર્શ્યલ સ્કૂલ માટે મકાન કરવા દાદરમાં લગભગ સાડાત્રણ લાખની જગ્યા લેવામાં આવી છે તેમજ કોમર્શ્યલ સ્કૂલ માટેનું ફંડ લગભગ બે લાખનું થયું છે.

આજથી બાર માસ ઉપર શ્રી તળાબ તીર્થમાં ડુંગર પર ચોમખજીની હુંકમાં કેઈ હલકા માણસે મૂર્તિઓનું ખંડન કર્યું હતું, જે બનાવ ઘણો જ શરમજનક હતો. લાખા ભુરા પથોળીએ પોતે મૂર્તિઓનું ખંડન કર્યું છે, તેમ એકરાર સ્વેચ્છાએ બહાર કર્યો હતો અને કોર્ટમાં કામ ચાલતાં તેને ચાર વર્ષની સજા થઈ છે. તળાબ ઓડીંગની જમીનનો નિકાલ લાવવો બેઠંત્રી અને તળાબ ટેકરી ઉપરના મંદિરો સુરક્ષિત બને એ માટે રાજ્યને અરજી કરી જરૂરી બાંધકામો કરી લેવાની જરૂર છે.

શ્રી વાડીલાલ મનસુખલાલ પારેજે કપડ-વંજમાં સાર્વજનિક મહિલા વિદ્યાલય શરુ કરવા માટે પચાસ હજાર અને તેમનાં પત્નીએ પંદર હજારનું દાન બહાર કર્યું હતું. વળી કપડવંજમાં કેળવણી પ્રચાર માટે પાઠશાળા અને જ્ઞાનમંદિર માટે તેમણે એક લાખ

રૂપીઆની રકમ જુદી કાઢી છે. ઉપરાંત ગત વર્ષમાં ખેદજનક બનાવ ચંદ્રોદયસાગરનું પ્રકરણ છે; જે કોર્ટમાં ગયેલ છે. રા. બ. શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસી તથા મુંબઈ સમાચારના તંત્રી ઉપર બદનક્ષીનો દાવો મુંબઈ હાઈકોર્ટમાં એમણે માંડેલ છે, જે સાધુ જીવન માટે અનુચિત છે. આવી હકીકતોનું જૈન સમાજના આચાર્ય મહારાજે અને આગેવાનો ધરગતુ નિરાકરણ કરે તે ઇષ્ટ છે.

ગત ચુદ્ધમાં જૈન સમાજનો અમુક વર્ગ ઘણો શ્રીમંત બની ગયેલો છે; જ્યારે મધ્યમ વર્ગની હાલાકી અને હાડમારીનો પાર નથી તેવા સમયે તે દિશામાં પણ જૈન સમાજે પોતાના દાનનો પ્રવાહ વાળવાની આવશ્યકતા છે. અમે જૈન દર્શનના નવા થયેલા શ્રીમંત વર્ગનું ધ્યાન તે તરફ દોરીએ છીએ.

ગત વર્ષમાં જૈન સૃષ્ટિમાં શેઠ અમૃતલાલ કાળીદાસ તથા શેઠ દામજી જેઠાલાઈ રાવ-બહાદુર થયેલા છે એ જૈન કોમ માટે અભિનંદનનો વિષય છે.

લેખ દર્શન—

ગત વર્ષમાં ૨૬૭ પૃષ્ઠોમાં લગભગ છવીશ પદ્ય લેખો અને ગદ્ય લેખો લગભગ પાંસઠ આવેલા છે. કાવ્ય લેખોમાં સુ. શ્રી લક્ષ્મી-સાગરજીના શ્રી શાંતિનાથજી તથા શ્રી પદ્મ-પ્રભ જિન સ્તવનના બે લેખો, સુ. શ્રી હેમેંદ્ર-સાગરજીના પર્યુષણારાધના વિગેરે પાંચ લેખો, આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરિના શ્રી શાંતિનાથ સ્ત-વન વિગેરે બે લેખો, સુ. શ્રી યશોલદ્રવિજય-જીનો શ્રી મહાવીર સ્તુતિનો લેખ, રા. ગોવિંદલાલ ક. પરીખના ઉત્તતિના શૃંગે વિગેરે બે કાવ્યો, નવકાર મહામંત્રનો રા. હીરાચંદ ઝવેરચંદનો લેખ, રા. વૈરાટીના ચલે નદી કા વહેણ વિગેરે આઠ કાવ્યો, રા. અધેકાનો

નૂતનવર્ષાભિનંદનનો લેખ, આવેલા છે. ગદ્ય લેખોમાં આ. શ્રી વિજયપદ્મસૂરિના સંક્ષિપ્ત બોધવચનમાળા વિગેરે સાત લેખો, સુ. શ્રી ધુરંધરવિજયજીના કાવ્યથી મળતા મહાન લાભો વિગેરે સાત લેખો, સુ. શ્રી લક્ષ્મી-સાગરજીના સિદ્ધચક્રનું અપૂર્વ માહાત્મ્ય વિગેરે ત્રણ લેખો, આ. શ્રી વિજયકસ્તૂરસૂરિના વિચારશ્રેણિ વિગેરે તાત્ત્વિક નવ લેખો, સુ. શ્રી ન્યાયવિજયજી(ત્રિપુટી) ના શ્રી હેમચંદ્રાચાર્યની જીવનઝરમરના છ લેખો, સં. પા. સુ. શ્રી પુણ્યવિજયના વાદ પ્રતિ-વાદના હેતો વિગેરે સાત લેખો, રા. ડુંગરસી ધરમશી સંપતના સાહિત્ય સેવા વિગેરે બે લેખો, રા. જીવરાજ બોધવજીનો પ્રભુ મહા-વીરના ધર્મની સર્વદેશીયતાનો લેખ, રા. ચોકસીના પ્રમાદથી સત્યાનાશના ત્રણ લેખો, સ્વ. ભાઈ ચંપતરાય જૈનીના Key of Knowledgeના ભાષાંતરના બે લેખો, રા. ન્યાય-ચંદ લક્ષ્મીચંદના મરણનો ભય શા માટેના બે લેખો, ડા. ભગવાનદાસના શ્રીમાન્ યશો-વિજયજીના ચાર લેખો, રા. અભ્યાસીના આપણું કલ્યાણ અને સામયિક ચેતવણી વિગેરે ત્રણ લેખો, શ્રી કૃતેહચંદ ઝવેરભાઈના નૂતનવર્ષનું મંગલમય વિધાન અને પ્રાસંગિક સ્કંદરજીના ત્રણ લેખો અને માનદ મંત્રી શ્રી વલ્લભદાસ ત્રિભુવનદાસના વર્તમાન સમાચાર અને સ્વીકાર સમાલોચનાના લેખો—આ સર્વ ગદ્ય પદ્ય લેખક મહાશયોનો અમે સપ્રસંગ આભાર માનીએ છીએ. લેખો સંબંધમાં વિશેષ અતિશયોક્તિ ન કરતાં વાચકોના ઉપાદાન કારણરૂપ આત્મભૂમિકામાં વવાયેલાં સંસ્કારબીજોને તે તે લેખોના પરિણામ-પરિપાકનો ન્યાય સુપ્રત કરીએ છીએ.

અમારી ભાવના અને કાર્યપ્રણાલિ—

જીવન દરમિયાન અનેક વ્યક્તિઓ,

સંસ્થાઓ, સંમેલનો અને નાની મોટી વિભૂતિ-ઓના સંબંધમાં આવી માનવી પોતાના જીવનનું ઘડતર ઘડ્યે ભય છે. નિરાશાથી પર થયેલા માનવીઓ જીવનના પ્રત્યેક નાના મોટા પ્રસંગને તેના યથાર્થ સ્વરૂપમાં જોઈ શકે છે. રાત જેમ વધારે અંધારી તેમ સૂર્યોદય વધારે મનોહર; શંકા જેમ વધારે ગાઢ તેમ જ્ઞાનનાં તેજ વધારે ઉજ્જ્વળ, વાદળા જેમ વધારે કાળાં તેમ ચંદ્ર વધારે સ્વરૂપવાન હોય છે તેમ અમારી અપૂર્ણતા વચ્ચે અમે પણ ઘડાતાં ઘડાતાં યથાશક્તિ પ્રગતિ કરીએ છીએ; ઉચ્ચ સંકલ્પના દીપકવડે અમારી અપૂર્ણતાઓ નિરખીએ છીએ અને એ અપૂર્ણતાઓ જેટલે અંશે પૂર્ણ થાય તે રીતે પ્રતિવર્ષ પ્રયાસ કરીએ છીએ.

પ્રસ્તુત નવીન વર્ષમાં જૈન દર્શનના સિદ્ધાંતો સર્વ દર્શનોના સમન્વય રૂપે કેમ બને તેવી રચનાત્મક શૈલીથી સુંદર લેખો આપવા ઇચ્છા રાખેલી છે; દેવ ગુરુ ધર્મની શ્રદ્ધાપૂર્વક જ્ઞાન ક્રિયા ઉભયના રહસ્ય સાથે પરિણામે આત્માનુભવની ઝાંખી કેમ થાય, ‘નિશ્ચય દષ્ટિ હૃદય ધરીજી પાળે જે વ્યવહાર’ એ ઉક્તિવડે વ્યવહાર અને નિશ્ચયની ઉભય કોટિઓ આત્માને કેમ બંધાયેસતી થાય તેવા હેતુપુરઃસર નવિન વર્ષમાં લેખો આવશે. આ અમારી ભાવનાની સફલતા સાક્ષર લેખ-કોના ઉપર નિર્ભર છે. પ્રસ્તુત પત્ર સાથે સહાનુભૂતિ ધરાવનાર તરીકે પૂજ્ય મુનિશ્રીઓ અને અન્ય સાક્ષર લેખકોનો આભાર માનીએ છીએ તેમજ નવીન વર્ષમાં અમારી ભાવનાને વિશેષ બળ આપી આત્મોન્નતિવાળા અને સમાજોપયોગી લેખો આપવા સાદર નિમં-ત્રીએ છીએ.

શ્રી ઉદયપ્રભાચાર્યકૃત ધર્માભ્યુદય કાવ્યનું ભાષાંતર ‘સંઘપતિ ચરિત્ર’ કે જે

રા. બ. શેઠ જીવતલાલ પ્રતાપસીની સહાયથી તેમની 'સીરીઝ' તરીકે છપાય છે અને શ્રી મહાવીરના વખતની મહાદેવીઓ એ બંને પુસ્તકો નૂતન વર્ષમાં પેટ્રો તથા લાઇક મેંબરોને ભેટ તરીકે આપવામાં આવશે. ગત વર્ષમાં તયોરતન મહોદધિની ખીજી આવૃત્તિ છપાઈ ગઈ છે. ભાષાંતર તરીકે છપાતાં ગ્રંથો શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર, કથારત્ન કોષ અને વસુદેવહિંડી છે; છપાતાં મૂળગ્રંથો બૃહત્કલ્પ-સૂત્ર છઠ્ઠો વિભાગ અને ત્રિષ્ટિશલાકા પુરુષ ચરિત્ર ૨-૩-૪-૫ પર્વો છે તેમજ છપાવવાના અનુવાદ ગ્રંથો શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર, શ્રી કથારત્ન કોશ અને શ્રી દમયંતી ચરિત્ર છે. જ્ઞાન કે જે આત્માનો અરૂપી ગુણ છે તેને સંપૂર્ણપણે વિકસાવવામાં ચત્કિચિત્ સાધન તરીકે અવહાર ભૂમિકામાં જે સ્થૂલ પ્રકાશ માટે અમારું અસ્તિત્વ છે તેની યથાશક્તિ સેવા બજાવવા માટે અમારું અંતઃકરણ પ્રશસ્ત આનંદ અનુભવે છે અને એ સેવામાં વિશિષ્ટ સહાયકારી સાહિત્યરત્ન પૂ. સુ. શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજનો સપ્રસંગ આભાર માનવાની તક લઈએ છીએ.

અંતિમ પ્રાર્થના—

સિદ્ધાંતમાઓનાં આત્મ દ્રવ્યો અને જ્ઞાન ગુણ અખંડ (ધ્રુવ) હોવા છતાં ત્રિકાળના જગતના ભાવો પ્રતિબિંબિત થતાં પર્યાય રૂપે ઉત્પાદ વ્યય થઈ રહ્યો છે; આનું કારણ શ્રીમદ્ આનંદધનજી કહે છે તેમ “અશુર લઘુ નિજ ગુણને દેખતાં દ્રવ્ય સકળ દેખત સુજ્ઞાની”—અશુરલઘુ જે આત્માની Balancing Power ‘સમતુલા બળવવાની આત્મશક્તિ’ છે તે છે. ઉપમિતિ ભવ-પ્રપંચા કથાકાર કહે છે કે કર્મ પરિણામનું સામાન્ય તો ચૌદ રાજલોકમાં જ છે, પરંતુ તેની પટ્ટરાણી કાલપરિણતિનું સામાન્ય તો

સિદ્ધના જીવોમાં પણ ઉત્પાદ વ્યયરૂપે જ્ઞેયની વર્તનામાં રહેલું છે; આ જૈનદર્શનનું નિત્યા-નિત્ય અનેકાંત સ્વરૂપનું ગહન રહસ્ય છે.

શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિના અષ્ટકના ટીકાકાર શ્રી જિનેશ્વરસૂરિએ ઇકો ભાવઃ સર્વથા યેન દૃષ્ટઃ સર્વે ભાવાઃ સર્વથા તેન દૃષ્ટાઃ “અર્થાત્ જેમણે આત્મ દ્રવ્યને યથાર્થ સ્વરૂપમાં બાણ્યું છે તેણે ઇતર સર્વ પદાર્થોને બરાબર બાણ્યું છે.” તેમજ શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયજીએ શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુના સ્તવનમાં “કલેશે વાસિત મન સંસાર, કલેશ રહિત મન તે ભવપાર” કહેલું છે તેનો સમન્વય થાય છે. જૈન દૃષ્ટિનો આ નયવાદ વિજયવંત છે; કેવલજ્ઞાનરૂપ મહાનલની ચીનગારી “સમ્ય-કત્વ” પ્રકટ થતાં વધારેમાં વધારે અર્ધ-પુદ્ગલ પરાવર્ત કાળ સુધીમાં અવશ્ય સંપૂર્ણ મુક્તિ સ્વયમેવ નજીક આવવાની જ; ક્રમે ક્રમે પાંચ કારણો અનુકૂલ થઈ જવાના, એ રીતે આત્માની ઓળખાણ અને સમ્યકત્વના છ સ્થાનકો જરૂરેતનનો વિવેક નિશ્ચય દૃષ્ટિએ પ્રાપ્ત કર્યા પછી અંતરાત્મ અવસ્થામાં પ્રગતિ કરતા, પરમાત્મપદ પ્રકટવાનું; પરંતુ આ માટે તમામ શુભ સાધનો-જિનપૂજા, સામાયિક, પૌષ્ઠ, પ્રતિક્રમણ, જીવદયા, દાન, સત્ય, બ્રહ્મચર્ય, ઈન્દ્રિયસંયમવ્રત, કષાયત્યાગ, વૈરાગ્ય-ધ્યાન વિગેરેની આત્માની પોતાની ભૂમિકા પ્રમાણે યથાશક્તિ તૈયારીની આવશ્યકતા છે. એ શુભ સાધનોવડે આત્માનો પરિણામ વિશુદ્ધ બનતાં આત્મસામર્થ્ય અને આત્મ-પ્રતિભાનું અપૂર્વ ભાન થવા માટે છે. ક્રમે ક્રમે નિશ્ચય સમ્યકત્વ પ્રકટે છે; શ્રદ્ધાભાસન અને રમણતા(દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્ર)ની સવિ-શેષતા પ્રકટતાં સંપૂર્ણ આત્માનંદ પ્રકટવાના સંજોગો જન્મ જન્માંતરમાં પ્રાપ્ત થાય છે. આ અભ્યંતર સૃષ્ટિનું ઉચ્ચ સ્વરૂપ અને

વિચારશ્રેણી

લેખક—આ. શ્રી વિગ્નયકરતૂરસૂરિજી મહારાજ.

સંસારી જીવોએ પરપૌદ્ગલિક વસ્તુના સંયોગથી જે કાંઈ આનંદ-સુખ-શાંતિ આદિ માન્યું છે તે મોહનીય કર્મજન્ય વિકૃતિ-સ્વરૂપ છે પણ આત્માની પ્રકૃતિસ્વરૂપ નથી એટલે તાત્વિક સાચું નથી.

મોહનીય કર્મ ક્ષય થયા પછી જડાત્મક વસ્તુઓના સંયોગ વિયોગથી થવાવાળા અનેક પ્રકારના પરિવર્તનમાં સુખ-દુઃખ-હર્ષ-શોક આદિ આત્માને કુસંપ થતો નથી; કારણ કે વસ્તુ માત્ર પોતપોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે વર્તે તેમાં આત્માને વિચિત્ર ભાવમાં વર્તવાને અવકાશ જ નથી. આત્મા પણ તાત્વિક દ્રવ્ય છે તે પોતાના જાણવાના સ્વભાવમાં વર્તતું હોવાથી દ્રષ્ટા તરીકે જ હોઈ શકે છે અને તેથી તે વસ્તુ માત્રનો ભોગ જ્ઞાનદ્વારા જ કરી શકે છે, બાકી જડ વસ્તુના સંયોગથી થવાવાળી વિકૃતિરૂપ ભોગ સંભવી શકે નહિ.

આત્માને સ્વરૂપ ભોક્તાની શ્રદ્ધા ન થાય અને અનાદિ કાળની જડાધીનતાને લઈને

થવાવાળી વિકૃતિ સ્વરૂપ વિષયાસક્તિ નષ્ટ ન થાય ત્યાં સુધી ભોગની બ્રમણથી તેનું ભવ-બ્રમણ ટળી શકતું નથી.

સારું અને સાચું સ્વ-પર હિતકારી કાર્ય કરે, જનતાની કદર કે કિંમતની પરવા ન રાખે; કારણ કે તમારું કાર્ય જ તમારી કદર તથા કીંમત કરશે. જે જનતાની કદરની ઇચ્છા રાખશે તો સાચું અને સારું નહિ કરી શકે અથવા તો કાર્ય કરતાં અટકી જશે.

આનંદ લેવા નિકળ્યા છે તો જ્યાંથી મળે ત્યાંથી લઈ લ્યો, પણ ધ્યાન રાખજો કે આનંદની બ્રાન્તિથી શોક ન આવી જાય માટે સદ્બુદ્ધિથી પરીક્ષા કરીને લેજો.

દુનિયામાં આકૃતિપૂજક ઘણા છે પણ પ્રકૃતિપૂજક કોઈક વિરલ જ છે. સાક્ષાત્ પ્રભુ હોય, પ્રતિમા હોય પણ જ્યાં સુધી પ્રકૃતિ-પૂજક ન બનાય ત્યાં સધી આત્મા પ્રકૃતિ-સ્વરૂપ બની શકતો નથી.

રહસ્ય પ્રાપ્ત કરવાની કળા પ્રત્યેક વાચક પ્રાપ્ત કરે તથા પ્રસ્તુત પત્રના વાચકોમાં જ્ઞાન અને ક્રિયાના રહસ્યોમાંથી આધ્યાત્મિક નવચેતના પ્રકટે એ સદિચ્છા સાથે ઉપસંહારમાં શ્રી કલ્યાણ પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું મંગલમય સ્મરણ કરી, વિક્રમ રાજના પ્રતિબોધક શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકરજીએ ઉજ્જયિનીમાં મહાકાલ પ્રાસાદ-માં નવમા સ્મરણરૂપે પ્રચલિત થયેલા ૪૪ શ્લોકમય રચિત કલ્યાણમંદિરનો નીચેનો સ્તુતિ-શ્લોક અમારા આત્માના ધ્વનિનો અલ્પ સ્વર પૂરી સાદર કરી વિરમીએ છીએ.

યદ્યસ્તિ નાથ ! ભવદંઘ્રિસરોરુહાણાં ।

મક્તેઃ ફલં કિમપિ સંતતસંચિતાયાઃ ॥

તન્મે ત્વદેકશરણસ્ય શરણ્ય ભૂયાઃ ।

સ્વામી ! ત્વમેવ શ્રુવનેઽગ્ર ભવાંતરેઽપિ ॥૧॥

“ હે વિશેષ આપના ચરણકમળોને વિ-શુદ્ધ યોગોથી નિરંતર આરાધ્યાતું યત્કિંચિત્ કળ મળી શકે તો જન્મ જન્મોંતરમાં પણ આપનું જ આલંબન-શરણ મળ્યા કરજો.”

ૐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ ॥

ફતેહચંદ

વિચારશ્રેણી.

૯

શુભીપણાનું માન જોઈતું હોય તો પોતાના આત્માની પાસેથી મેળવો, બીજાની પાસેથી મેળવવાની ઇચ્છા ન રાખો. જે તમારો આત્મા જ તમારો તિરસ્કાર કરતો હશે તો બીજાઓ તમને ગમે તેવા પ્રકારનું અને ગમે તેટલું માન કેમ ન આપે તો પણ તમે તો તિરસ્કારનું પાત્ર જ રહેવાના.

સાચું અને સારું જોઈએ છે બધાયને, પણ સાચું અને સારું બાણું અને વર્તવું કોઈને ગમતું નથી,

સેરડી મીઠી લાગતી હોય અને ચૂસવાનું મન થાય તો ચૂસો, પણ પૂંછડે ફિકાશને લાગ શરૂ થાય ત્યારે ફેંકી દેજો, ચૂસશો નહિ; કારણ કે બાણુ-પૂંછડાના લાગને પશુઓ ખાય છે માટે જો (બાણુ)ને પણ ચૂસતા રહેશો તો તમારામાં અને પશુમાં કાંઈ પણ અંતર રહેશે નહિ.

મારે નથી મરવું એમ છાતી ઠોકીને કહેનાર સંસારમાં અત્યાર સુધી કોઈપણ નીકળ્યું નથી, પણ મારે નથી જન્મવું એમ નિશ્ચયપૂર્વક કહેનારા સંસારમાં અનંતા થઈ ગયા છે કે જેઓ પાછા અવતર્યા જ નથી.

જ્યાં સુધી માણસના યોગિઆમાં જીવનો વાસો હોય છે અર્થાત્ માણસ જીવતો હોય છે ત્યાં સુધી તે ધારણા પ્રમાણે કેટલુંક કામ કરી શકે છે; પણ જ્યારે દેહથી છૂટો પડે છે, મરી જાય છે ત્યારે પોતે સર્વથા પરાધીન હોવાથી કાંઈપણ કરી શકતો નથી; તેને પોતાની હયાતીની પણ હોંશ હોતી નથી. હું કોણ છું? ક્યાં છું? જગત શું છે? તેનું જરાયે લાન હોતું નથી. ચક્રવર્તી, રાજા-મહારાજા, શ્રીમંત કંગાળ આદિ બધાયને આ નિયમ સરખી રીતે લાગુ પડે છે. જન્મ્યા પછી મેળવેલી કોઈપણ પ્રકારની સત્તાવાળો આ નિયમનું ઉલ્લંઘન કરી શકતો નથી.

માનવી જીવતો હોય છે ત્યાં સુધી દેહના

આશ્રયમાં રહીને ધન, રૂપ, બળ, ઐશ્વર્ય તથા સ્વામીપણની સત્તાના મદમાં અનેક જીવોને ત્રાસ-ભય-કલેશ-સંતાપ વિગેરે આપતી વળતે જીવનના છેડે દેહ છોડતાં કે દેહ છોડ્યા પછી થવાવાળી પોતાની નબળી અને નિઃસહાય સ્થિતિ સંભારતો નથી.

જીવોને કલેશ-ત્રાસ-ભય આપીને પણ જીવાય છે અને સુખ-શાંતિ તથા સંતોષ આપીને પણ જીવાય છે, છતાં બીજાની અનિચ્છાએ પણ પોતાની શુદ્ધ વાસના તથા સ્વાર્થ પોષવા તેને પોતાનો તાબેદાર બનાવવાની ઇચ્છાથી પોતાને મળેલી સત્તા વાપરીને પોતાના વિચાર તથા વર્તનને અનુસરવાની ફરજ પાડે છે પણ સ્વતંત્ર જીવવામાં બીજાને પોતાની સત્તાનો સહયોગ આપતા નથી. તેમને એટલુંયે લાન હોતું નથી કે મારી પાસે જે કાંઈ સત્તા-સામર્થ્ય કે શક્તિ છે તે ઉછીનાં મળ્યાં છે માટે તે એક દિવસ પાછાં છીનવી લેવામાં આવશે.

ભીંત ઉપર, કપડા ઉપર કે કાગળ ઉપર અથવા તો એવી બીજી કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર ચીતરેલાં ચિત્રો કાળાંતરે ભૂંસાઈ જવાની જેમ માનવીઓ દુનિયાનો પ્રલય માને છે. કોઈ કલિયુગના છેડે તો કોઈ પાંચમા આરાને છેડે માને છે. પ્રલય માટે ભિન્ન ભિન્ન અનેક પ્રકારની માન્યતાઓ પ્રચલિત છે. તેના કાળનું અંતર તો બધા પાંચ હજાર વર્ષનું બતાવે છે, પણ વિચાર કરતાં એમ સમજાય છે કે જે દિવસે જીવ માનવીનું યોગિયું છોડે છે તે દિવસે જ તેના માટે દુનિયાનો પ્રલય થાય છે, દુનિયાનું ચિત્ર તેની દૃષ્ટિમાંથી તથા સ્મરણમાંથી ભૂંસાઈ જાય છે, માટે પ્રલયના સમયમાં હજારો વર્ષનું અંતર નથી પણ જીવોના પરિમિત જીવનના છેડે રહેલા હોવાથી પ્રલયના કાળનું અંતર પણ પરિમિત વર્ષનું છે. તાત્વિક દૃષ્ટિથી વિચાર કરીએ તો પ્રત્યેક સમયે દુનિ-

યાનો પ્રલય થાય છે. જૂનાં ચિત્રો ભૂંસાય છે અને નવાં દોરાય છે. એક જ સમયમાં ભૂંસાવું અને દોરાવું થાય છે કે જેનો સર્વજ્ઞો સિવાય કોઈપણ સાક્ષાત્કાર કરવાને સમર્થ નથી. અદ્વજ્ઞો જે બાણે તે સર્વજ્ઞોના વચનોથી જ બાણે છે પણ પોતે સ્વતંત્રપણે બાણી શકતા નથી. આ પ્રમાણે પ્રત્યેક પળે ચીતરાતા અને ભૂંસાતા ક્ષણિક જગતની અસર ખોળિઆમાં વસતા જીવને થતી નથી; કારણ કે ક્ષણિક પરિવર્તનમાં અત્યંત સૂક્ષ્મપણે થવાવાળા ઉત્પત્તિ વિનાશથી દેહનો સર્વથા વિયોગ થતો નથી એટલે જીવને પ્રલય જેવું કાંઈપણ લાગતું નથી; પણ જ્યારે દેહનો આશ્રય છોડીને મોતને તાબે થવું પડે છે ત્યારે તેની દૃષ્ટિમાંથી જગતનું ચિત્ર ભૂંસાવા માંડે છે અને દુનિયાનું સાચું સ્વરૂપ સમજાય છે. દુનિયા શી વસ્તુ છે, મોજશીખ શી વસ્તુ છે, સગા સંબંધી શું છે અને સંપત્તિ-ઐશ્વર્ય-ખાગ-ખંગલા આદિ શું છે? તે બધું જીવને દેહ છોડતી વખતે યથાર્થ જણાય છે.

સંતોષ-શાંતિ-સમતા-દયા-દાન-ક્ષમા અને સરળતા આદિ ઉત્તમ જીવનના સાથીઓની અવગણના કરીને કામ-ક્રોધ-મોહ-નિર્દયતા તથા દંભ આદિનો આદર કરનાર મોતને તાબે થયા પછી બેલાન અવસ્થામાં જીવન-કાળમાં આદર કરાયલાની પ્રકૃતિ પ્રમાણે લાવી જીવનવ્યવસ્થા મેળવી શકે છે; કારણ કે મૃત્યુ પછી જીવ સ્વતંત્રપણે કાંઈપણ કરી શકતો નથી. દેહ છોડતાની સાથે જ જીવન-કાળમાં માત્ર દેહની સાથે જ સંબંધ ધરાવનારા ધન-સ્વજન આદિ સંયોગ માત્રથી મુકાઈ જઈને ગાઢતમ અંધકારમાં પ્રવેશ કરે છે ત્યારે કર્માર્થી જીવની પાસે દેહ-દંડિયાદિ બાણવાનું કે સમજવાનું કાંઈપણ સાધન ન

હોવાથી મૂંઝિત થયેલા દેહધારી જીવના જેવી દશાને અનુભવે છે તે વખતે જીવનકાળના સાથીઓ નવી દુનિયામાં લઈ જઈને તેની જીવન વ્યવસ્થા ઘડે છે. જે સંતોષ-શાંતિ આદિ સાથીઓ હોય તો તેઓ દેવી કે માનવી દુનિયામાં જીવને લઈ જઈને મનગમતી જીવન વ્યવસ્થા કરે છે. જેથી જીવ પ્રકાશમય દુનિયામાં માનેલાં અથવા તો સાચાં સુખ-શાંતિ તથા આનંદનો ભાંગી ખને છે, અને કામ-ક્રોધાદિના આશ્રિત આત્માઓને તો મૃત્યુ-કાળ પછી પ્રકાશમય દુનિયામાં પ્રવેશ મળી શકતો નથી. પાશવી કે નારકીની અત્યંત ત્રાસ તથા ભયવાળી અને અંધકારવ્યાપ્ત દુનિયામાં અનંતા કાળ સુધી પણ જન્મમરણ કરવાં પડે છે, તે વખતે માનવ જીવનના મિથ્યા વૈભવોનો આછો પડછાયો પણ હોતો નથી; કારણકે કામ-ક્રોધાદિ જીવના શત્રુ હોવાથી તેને સુખ-શાંતિ તથા સાચું અને સારું મેળવી આપવામાં ઉદાસીન જ હોય છે. અથવા તો વસ્તુ પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે જ પરિણમે છે. સંતોષ-શાંતિ આદિ અમૃત છે અને કામ-ક્રોધાદિ વિષ છે; માટે અમૃત સેવન કરનાર અમર બને છે, ત્યારે વિષનું સેવન કરનારને મૃત્યુને તાબે થવું પડે છે.

કામ-ક્રોધાદિ વિલાસના ઉત્પાદક છે માટે વિલાસિયોને તેનો આદર કરવો પડે છે. વિલાસ વિષ જેવો હોવાથી ભોગવતાં મધુર લાગે છે; પણ પરિણામે તો જીવને અણગમતા સંયોગોમાં લાવી મૂકે છે, છતાં મોહથી મુગ્ધ થયેલો જીવ સુખની મિથ્યા ભ્રમણાથી કામ-ક્રોધનો અત્યંત આદર કરે છે; કહેવાતા સમજી ત્યાગી પણ મોહની આસાનું ઉલ્લેખન કરવાને અસમર્થ હોવાથી માયાનો આશ્રય લઈને પણ કામ-ક્રોધાદિની સેવા બબલે છે.

ધર્મ....કૌશલ્ય

(૧)

ધનવાન પણું અને ધર્મ—

પ્રાણી ધર્મને પ્રતાપે ઐશ્વર્ય પ્રાપ્ત કરે છે, એ જ ઐશ્વર્યથી જ એ ધર્મનો ધ્વંસ કરે, તો તો એ સ્વામીદ્રોહ કરવાનું પાતક કરે છે. એવા સ્વામીદ્રોહીને સારા વાનાં કેમ થાય ?

અત્યારે જે કાંઈ સારાં વાનાં છે તેનું કારણ શું ? અગાઉથી કોઈ કમાણી કરી આવ્યા છીએ, તેથી સુંદર મનખા દેહ, ઇંદ્રિયોની અનુકૂળતા, વ્યાધિ રહિત શરીર, મગજમાં સમજવાની શક્તિ, પરિવારની અનુકૂળતા, સામગ્રીની સહકારિતા વગેરે વગેરે અનેક બાબતો મળી છે. બાબુના પ્રાંતમાં હજારો માણસો ભૂખે ટળવળે અને મરે ત્યારે પેટ ભરીને અનાજ આપણને મળે છે. પોતાને સમાજમાં, સગાંઓમાં, સંબંધીઓમાં કોઈ સ્થાન છે-આવી આવી અનુકૂળતાઓ અનેક છે. એ સર્વની પાછળ ઇતિહાસ છે, એ સર્વની પાછળ પ્રયત્ન છે, એ સર્વની પાછળ ત્યાગ, સંયમ કે અર્પણ છે અને એ સર્વની પાછળ ધર્મનો પ્રભાવ છે. દાન, શીલ, તપ સર્વ પ્રયત્ન માગે છે, ભોગ માગે છે અને આગળ જતાં એનો બદલો આપે છે. એટલે આપણી વર્તમાન અનુકૂળ પરિસ્થિતિનું કારણ પૂર્વકાળમાં આપણે આચરેલ ધર્મ છે. ધર્મ શબ્દ અહીં વિસ્તૃત અર્થમાં સમજવો. આપણા સારા વિચારો, ઉચ્ચ વર્તમાન, પ્રમોદ, સંયમ, ત્યાગ, સત્ય, અહિંસાનું પાલન એ સર્વ વ્યવહારના ધર્મને

વિશાળ અર્થમાં સમજ લેવા. એટલે આપણી સારી પરિસ્થિતિ ધર્મને પ્રતાપે થઈ.

હવે એ જ ધર્મનાં પરિણામોથી આપણે ધર્મનો નાશ કરીએ તો આપણા જેવા સ્વામીદ્રોહી બીજા કોણ કહેવાય ? ધર્મથી લક્ષ્મી મળે અને એ લક્ષ્મીથી નાચમુજરાં કે રખડાઉપણું પ્રાપ્ત થાય, લક્ષ્મીનો ઉપયોગ ભુગાર ખેલવામાં થાય કે આવડતનો ઉપયોગ તકરાર કરવામાં કે અર્થ વગરના ઝગડા કરવામાં કે નાસ્તિકપણાનો પ્રચાર કરવામાં થાય કે બોલવાની અતુરાઈનો ઉપયોગ વાદ-વિવાદમાં થાય કે લેખનનો ઉપયોગ ઝગડા જમાવવામાં થાય તો તો આપણે મોટો સ્વામી-દ્રોહ કયો કહેવાય. ધર્મથી મળેલાં સાધનોનો ઉપયોગ ધર્મનાશ કરવામાં થાય તો બહુ ખોટું કહેવાય. એમાં આપણો શક્કરવાર વળે નહિ અને એ માર્ગે આપણો ઉદય થાય નહિ.

સ્વામીદ્રોહ જેવું દુનિયામાં પાપ નથી અને ધર્મ-દ્રોહ કરીને ઊંચા આવવાની ધારણા જેવી અન્ય મૂર્ખાઈ નથી. ધર્મથી-સદ્વર્તનથી મળેલ અનુકૂળતાનો ઉપયોગ સારો થાય તો જ આપણી પ્રગતિ થાય, નહિ તો તો આપણે ચક્રબ્રમણમાં પડી જઈએ, ખાડામાં ખુંચાઈ જઈએ, અને ઊંડા ઊતરતાં આપણો આરો ન આવે. મળેલ સામગ્રીનો ઉપયોગ જમે પાસું વધારવામાં કરે તે જ ધર્મકુશળ પ્રાણી કહેવાય.

ધર્માદિગતૈશ્વર્યો ધર્મમેવ નિહન્તિ યઃ । કથં શુભાયતિ ભાવી સ સ્વામીદ્રોહપાતકી ॥

(સુભાષિત)

(૨)

હોય ત્યારે આપે જાઓ—

૧. વિપત્તિ વખતે કામ લાગે માટે ધન સાચવવું.
૨. ભાગ્યશાળીને વળી વિપત્તિઓ કેવી ?
૩. કદાચ ભાગ્ય ફરી જાય-દૈવ ફેરે.
૪. (દૈવ કોપે તો) સંધરેલ સંપત્તિ પણ નાશ પામે છે.

અસ્તવ્યસ્ત લાગતા આ શ્લોકમાં ભારે વિચાર ઝૂંથણી કરી છે. એની પાછળ ભોજ-રાજાની ઉદારતાની ઉદાત્ત કથા છે. ભોજ રાજા સુંદર કાવ્ય કરનારને ભારે રકમ આપતા હતા. એક વખત તો નદીકાંઠે ઊતરતા માણસને જાનુદ્ધન ગોઠણપ્રમાણ પાણી નદીમાં છે એવો શબ્દનો સુંદર પ્રયોગ સાંભળીને ભોજ રાજાએ એને લાખ સોના મહોર આપી દીધી. કોઈ કવિને શીરપાવ, તો કોઈને વર્ષાસન, કોઈને સભામાં સ્થાન તો કોઈને સોના હાથીનાં દાન. એનો દાનપ્રવાહ ધોધબધ ચાલ્યા જ કરે. મંત્રીઓ આટલી મોટી ઉદારતા સહન ન કરી શક્યા એટલે એક સમયે એમણે રાજાના પ્રવેશ દ્વાર ઉપર પ્રથમનું પદ લખ્યું (નં. ૧). આપત્તિ વખતે કામ લાગે માટે માણસે ધનને જાળવવું, એકઠું કરવું-એને ઉઠાડી ન દેવું, એવો એનો ભાવ હતો.

ભોજ રાજાએ તુરત પોતાને હાથે લખ્યું કે નસીબદાર શ્રીમાનને આપદા કેવી ? (નં. ૨). મતલબ એ હતી કે ભાગ્યવાનને આપદા હોય જ નહિ. ભાગ્યવાનને ને આપદાને વિરોધ જ હોય, એને તો પાણી માંગે ત્યાં દૂધ મળે ત્યાં વળી દુઃખની વાત કેવી ?

ભોજ રાજાના અમલદારો પણ ભણેલા હતા. મંત્રીઓએ તેની નીચે ત્રીજું ચરણ ઉમેર્યું. ‘ધારો કે દૈવ કોપે તો ? નસીબ ફરી જાય તો ? મોળા દિવસો આવે તો ?’ આમાં આડકતરી ચેતવણી અને ગભીર ઠપકા જેવું હતું. સર્વના એકસરખા દિવસો જતા નથી, પણ અધારી રાતનો હોંકારો થઈ પડે તેવું ધન રક્ષવું-અચાવવું-સંઘરવું ઘટે.

પણ મહારાજ ભોજ પોતે વિદ્વાન, સત્ત્વશાળી અને વિચારક તત્ત્વજ્ઞાની હતા. એમણે એની નીચે ચોથું ચરણ ઉમેર્યું કે—દૈવ કોપે ત્યારે તો એકઠો કરેલો પૈસો કે જાળવી રાખેલી સંપત્તિ પણ નાશ પામી જાય. જ્યારે દિવસ ઊઠે છે ત્યારે તો મોટા ભૂપ હોય કે રાજા મહારાજ હોય કે મોટા શેઠીઆ હોય એના ઘરમાંથી ધન પગ કરીને ચાલ્યું જાય છે; માટે હોય ત્યાં સુધી વાપરો, દાન કરો અને નામના કરો. શેઠના ઘરમાંથી ધન ચાલવા માંડ્યું ત્યારે હાથમાં એનો આંકડો રહી ગયો તે પણ બીજે દિવસે બી-જાને ઘેર જમવા જતાં તેના થાળમાં ચોંટી ગયો. ધન જવા એસે ત્યારે તો દોકડા પૈકે ચાલ્યું જાય છે, પણ સારાં-કામમાં હોય ત્યાં સુધી ખરચ્યે જ રાખો, ખાધું ખૂટશે, પણ આપ્યું ખૂટશે નહિ, અને સારી બાબતના ખર્ચના નસીબ પણ મોટા જ હોય છે, માટે હોય ત્યારે આપો, આપો અને ન આપો તો અમારા જેવા ન આપનારના હાલ બુઝો એમ ભિક્ષુક બોધ આપે છે. તેના જેવા ન થવું હોય તો રાજા ભોજને અનુસરો.

આપદર્થે ધનં રક્ષેત્, ભાગ્યભાજાં ક ચાપદઃ ? । કદાચિત્ કુપ્યતે દૈવં, સન્નિવાર્થોઽપિ નશ્યતિ ॥

(૩)

વિચિત્ર-Self Examination—

દેશ કયો છે? કોણ મિત્રો છે? સમય કયો વર્તે છે? આવક અને વ્યય કેવા છે? હું કોણ છું? મારી શક્તિ કેવી છે? આ વાતનું ચિંતન વારંવાર કરવું.

પ્રાણીએ જે પોતાનું શ્રેય સાધવું હોય તો આત્મચિંતન વારંવાર કરવું જોઈએ. પોતાની શક્તિની ખરી તુલના, પોતાની મર્યાદાનો ખરો ક્યાસ, પોતાની શક્તિનો થતો હાસ, પોતાની તકોનો થતો વિનાશ, પોતાની આવડતનો નિર્થક નાશ અને પોતાની ગણતરી કે સ્પષ્ટ જ્યાલની ગેરહાજરીમાં થતો અદ્ય લાભ જે માણસ વિચારે તો ઘણો ફેરફાર કરી આખા જીવનપ્રવાહમાં મોટો ફેરફાર કરી શકે. હકીકત એવી અને છે કે વિચારણાની કે તપાસની ગેરહાજરીમાં પ્રાણી પવન આવે તેમ દોરવાય છે, ઝપાટા આવે તેમ ઝડપાય છે અને ઘણું લાગે પાછળથી ધક્કો લાગે અને ગાડી આગળ ચાલે તેવી તેની દશા થાય છે, અને સઢ વગરના વહાણની પેઠે એ ભરદરિયે આમતેમ ફૂટાય છે. પોતાની શક્તિનો, પોતાની તકોનો, પોતાના દેશ કાળનો, પોતાના સંબંધોનો, પોતાની અદ્યતાઓનો, પોતાના ઉત્તેજકોનો, પોતાના નિંદકોનો, પોતાના હિતસ્વીઓનો અને પોતાની ખાસ સગવડો અને અનુકૂળતાઓનો જે પ્રાણી વિચાર કરે છે તે નિર્થક પ્રયત્નોને તિલાંજલી આપી શકે છે, શક્તિના માપ લઈ તદનુસાર પોતાની બાજુ માંડે છે અને પોતાને જોડે ચઢાવનાર, ખુશામતીઆ કે વિરોધીને બરાબર જાણી તેમનું માપ

કરી પોતે પોતાના કદ પ્રમાણે કપડું કાપે છે અને ગજ કાતરનો સાચો અને સારો ઉપયોગ કરે છે.

આ આત્મચિંતનની આખી રીત અતિ ઉપયોગી છે. એમાં માણસને પોતાની શક્તિનું ભાન થાય છે અને સાથે મર્યાદાઓનો પણ જ્યાલ થાય છે. ધોરણ વગરના ઉપરછલ્લું કામ કરનારા માણસો કોઈ વાર ફાવી જતાં દેખાય તો તે અકસ્માત સમજવો. સમજી માણસ સામે જોવાને બદલે પગ તરફ જુએ છે, સામાનો ઘોળો કરવાને બદલે પોતાની સમજણ કે ગણતરીમાં કયાં સ્થલના થઈ તેની આંકણી કરે છે. એમ કરનાર કદી માર ખાતો નથી. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ, ભાવને વિચારનાર, પોતાને બરાબર પીછાણનાર અને દરેક નાના મોટા બનાવમાં રહેલ રહસ્ય તારવનાર આખરે ફાવે છે, એની પ્રગતિ થાય છે અને એ સાધ્ય સન્મુખ કૂચ કરે છે. જે વ્યાપારમાં થોડી જોડે સરવાળે વધારે આવક થાય તેવો વેપાર તે કરે, થોડી જોડે તો દરેક વ્યાપારમાં થાય જ છે એ વાત તે સ્વીકારે અને એકંદરે થતા લાભ તરફ નજર રાખે.

આત્મચિંતન, સ્વપરીક્ષા, લાલાલાની ગણતરી અને વિકારોનું તારતમ્ય સમજનાર અંતે આગળ વધે છે અને છેવટે એનું જીવન સાધ્ય સફળ થાય છે. પોતે કોણ છે? પોતાની શક્તિ કેટલી છે? પોતાના સહાયક વ્યક્તિઓ અને જુલો કેવા છે અને પોતે કયા પ્રદેશમાં અને કયા કાળમાં છે તે જાણી બિચારનાર અંતે ફાવે છે. ધર્મકુશળ માણસની એ સર્વસંમત રીત હોય છે.

કોદેશઃ કાનિમિત્રાણિકઃ કાલઃ કૌવ્યયાગમૌ ।

कश्चाहं का च मे शक्तिरिति चिन्त्यं मुहुर्मुहुः ॥
(સુભાષિત)

(૪)

લોકોત્તર ચિત્ત

વજ્રથી પણ કઠોર અને ફૂલથી પણ પોચાં એવાં અસાધારણ પ્રાણીઓનાં મન જાણવાને કેણુ શક્તિમાન થાય છે ?

અસાધારણ માણસોના સંબંધમાં આવ્યા વગર આ વાતનો સાચો જ્યાલ આવે તેમ નથી. પરીક્ષા કે પીછાન માટે પ્રથમ તો સાચા લોકોત્તર પુરુષને ઓળખવા જોઈએ. જે દુનિયાદારીના ચાલુ વ્યવહારથી પર હોય, છતાં હકીકત સમજનાર હોય, જે મારા તારાની મમતાથી મુકાયલા હોવા છતાં શ્રેયને સ્વીકારનાર હોય, જેને જાહેરાતની વૃત્તિ નાશ પામેલી હોવા છતાં પ્રેમીની ભક્તિની પીછાન હોય, જેનાં મનના વિચાર, વચનના ઉચ્ચાર અને ચારિત્રના વર્તનમાં એકતા હોવા છતાં ભીષણ નીતિના માર્ગની બરાબર ખબર હોય, જેનામાં સમતા સાર્વત્રિક હોવા છતાં ખામીનાં સ્થાનો ઓળખવાની અને તેને પ્રેમભાવે બહલાવવાની આવડત હોય, એવા લોકોત્તર પુરુષોને જાણવા જોઈએ, ઓળખવા જોઈએ, પીછાનવા જોઈએ, એમાં ઢોંગને સ્થાન નથી, ખોટા દેખાવને સ્થાન નથી, દંભ કે માયાને સ્થાન નથી, પોતાનાં પારકાંને અવકાશ નથી, શુભતા કે ગોટાળાને સ્થાન નથી. આવા લોકોત્તર પુરુષથી દુનિયા ઊજળી થાય છે, એની ગૂંથવણો ઊકલી જાય છે, એનાં વાણું-તાણું સમાન સુયોગ્ય સ્થાને આવી જાય છે અને એની વિજયી જ્વલંત પ્રભા ચારે તરફ વિસ્તરી દિગંતમાં પ્રસરે છે, એમાં સ્નાન કરનારને પવિત્ર કરે છે, એમાં રાચનારમાં મહાપરિવર્તન કરે છે, એના વિચારમાં સૌમ્ય પ્રસરાવે છે અને એના સાનિધ્યમાં શાંતિ, વાતાવરણમાં એકરસ, વિચારપ્રદેશમાં સ્થિરતા અને સાર્વત્રિક વિસ્તારમાં અમૃતનું પાન એ સીંચી આપે છે.

આવા લોકોત્તર પુરુષોના આશીર્વાદમાં અનહદ શક્તિ હોય છે, વિચાર-વાતાવરણમાં તથ્યાંશ હોય છે અને વર્તનમાં એકાંત સદ્-ગુણોનો વિસ્તાર તરવરી આવે છે. એની મુગ્ધ ચોતરફ વિસ્તરે ત્યારે જગત શાંત થઈ જાય છે. આવા પુરુષોનાં માનસનો અભ્યાસ કર્યો હોય તો તેમાં અનહદ શાંતિ, અકલ્પ્ય અહિંસા, અસાધારણ ગુણાનુરાગ, અનિર્વચનીય ગુણ-પ્રમોદ અને અનુપમેય માધ્યસ્થ્ય દેખાય છે. આવા મૃદુ માનસવાળા જ્યારે દુર્ગંધો સામે સામનો કરે છે, દુરાચાર તરફ નજર કરે છે, પાપ તરફ આલોચના કરે છે, નાની બાબતમાં પણ ચોક્કસ થાય છે ત્યારે તેમનાં મન વજ્રથી પણ વધારે આકરા દેખાય છે, ભારે કઠોર જણાય છે અને પ્રાણીતે પણ લાલચને વશ ન થવાની તેમની રીત ભારે આકર્ષક અને છે. આવા દૃઢ નિશ્ચયી માણસો જે સૌમ્ય અને કઠોર બની શકે છે તેને જાણવા, શોધવા, ઓળખવા મુશ્કેલ છે, પણ એવા લોકોત્તર પુરુષોને જ દુનિયા પૂજે છે અને એમની અસર યુગો સુધી પહોંચે છે. જે યુગમાં આવા લોકોત્તર પુરુષો થાય છે તે ધન્ય ગણાય છે અને એ યુગનો મહિમા પણ વર્ષો સુધી ગવાય છે. આવા લોકોત્તર પુરુષને શોધી તેને અનુસરે તે માણસ આંતરદષ્ટિએ સાચો 'ધર્મી' બને છે અને એનું જીવન સફળ થવા ઉપરાંત એ પ્રગતિને પથે ચડી જઈ સ્વકલ્યાણ સાધવાના માર્ગદ્વારા જનતાનું કલ્યાણ પોતાના જીવતાં દષ્ટાંતથી કરે છે. આપણે આવા ધન્ય યુગમાં છીએ તેનું ભૂલ્યાં-કન વાતોમાં ન થાય, સક્રિય અનુસરણમાં એની સફળતા છે.

મૌકિક.

વજ્રાદપિ કઠોરાણિ, મૃદુનિ કુસુમાદપિ । લોકોત્તરાણાં ચેતાંસિ, કો દિ વિજ્ઞાતુમર્હતિ ॥

સેવાનું સ્વરૂપ અને મહત્વ

અનુ—‘ અભ્યાસી ’

જેવી રીતે વેપારી, વેપાર તથા ધન છે તેવી રીતે સેવક, સેવા તથા સેવ્ય છે. જેવી રીતે પ્રકાશ સૂર્યનો સ્વભાવ છે, ગન્ધ પુષ્પનો સ્વભાવ છે તેવી રીતે સેવા સેવકનો સ્વભાવ છે. સેવા કરવામાં નથી આવતી, એ તો થવા જ લાગે છે. સેવા તો એનામાં જ ઉત્પન્ન થાય છે જે પોતાની પ્રસન્નતા ખાતર વસ્તુ, અવસ્થા તેમજ પરિસ્થિતિની શોધ નથી કરતાં. વસ્તુ, અવસ્થા વગેરેની શુદ્ધાત્મી સેવક થવા જ નથી દેતી. સેવક સિવાય બીજા કોઈને સંસારનો પ્રેમ મળતો નથી. કર્મવાદી સંસારને આહિ છે. સેવકને સંસાર આહિ છે. કર્મવાદી જે સંસારનો પ્રેમ કોઈપણ પ્રકારે મેળવતો નથી તે સેવક વિના મૂલ્યે મેળવે છે. જેવી રીતે બગીચાના ફળ ખરીદ કરવા જનાર વ્યક્તિ, છાયા તથા પવન વિના મૂલ્ય મેળવે છે તેમ સેવકને સંસારનો પ્રેમ મેળવવા માટે લેશ પણ પ્રયત્ન કરવો પડતો નથી. તે પોતાની મેળે આવે છે અને આવીને પણ બિચારા સેવકને ભારરૂપ નથી થઈ પડતો કેમ કે સેવકની વૃત્તિ નિરંતર જળપ્રવાહની માફક સેવ્યની તરફ પ્રયત્ન વગર જ વહ્યા કરે છે. સેવકના સ્વભાવમાં પવિત્રતા નિવાસ કરે છે, અર્થાત્ તેનામાં સ્વાર્થભાવનો બિલકુલ નાશ થઈ જાય છે. સેવકના વ્યવહારમાં કાર્યકુશળતા હોય છે, કેમકે સેવકની પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિ સમાન અર્થ રાખે છે. અર્થાત્ તેનામાં ક્રિયાલેહ હોવા છતાં પણ પ્રીતિલેહ નથી થતો અને લક્ષ્યલેહ નથી થતો. સેવકની સામે પ્રત્યેક પરિસ્થિતિ અસિનયના સ્વરૂપમાં આવે છે અને

સેવ્યને આપીને ચાલી જાય છે. સેવક ઉપર કોઈપણ પરિસ્થિતિનો લેશ માત્ર પ્રભાવ નથી પડતો. સેવકના અંતઃકરણમાંથી ક્રિયાજન્ય રસની આસક્તિ આપમેળે જ નિવૃત્ત થઈ જાય છે. યોગી પુરુષ જે નિવૃત્તિ યોગથી પ્રાપ્ત કરે છે, વિચારશીલ પુરુષ જે નિવૃત્તિ વિચારથી પ્રાપ્ત કરે છે તે નિવૃત્તિને સેવક વર્તમાન પરિસ્થિતિના સદુપયોગથી પ્રાપ્ત કરે છે, અથવા સેવકને સંસારની સાથે સંઘર્ષ નથી કરવો પડતો; કેમ કે સેવકની દૃષ્ટિમાં (પ્રાકૃતિક વિધાન અનુસાર) આપોઆપ આવેલી પ્રત્યેક પરિસ્થિતિ સમાન અર્થ રાખે છે. બિચારા વિષયી માણસ જે યશ અને કીર્તિની પાછળ દોડતો હોય છે તે યશ અને કીર્તિ સેવકની પાછળ દોડતી આવે છે, પરંતુ તેને પકડી નથી શકતી અર્થાત્ વિષયી પુરુષ જેનો દાસ હોય છે તે સેવકનો દાસ હોય છે, જેવી રીતે સ્વધર્મનિષ્ઠ રાષ્ટ્ર પ્રજા પાસેથી લીધેલા કરને પ્રજાના હિતમાં જ વાપરી નાંખે છે તેવી રીતે સેવક સંસાર તરફથી આવેલી શરીર વગેરે સઘળી વસ્તુઓને સંસારના હિતમાં જ વાપરી નાંખે છે. જેવી રીતે વેપારીનો વેપાર ધનમાં વિલીન હોય છે તેવી રીતે સેવકની સેવા સેવ્ય (પ્રેમપાત્ર)માં વિલીન હોય છે. જેવી રીતે અગ્નિ જેમ જેમ પ્રજ્વલિત થાય છે તેમ તેમ લાકડું અગ્નિ બની જાય છે તેવી રીતે જેમ જેમ સેવા પ્રબળ થતી જાય છે તેમ તેમ સેવકની સત્તાનો સેવ્યની સાથે અલેહ થતો જાય છે. સેવકમાં સ્વામી (પ્રેમપાત્ર) નિવાસ કરે છે, કેમકે સ્વામી વગર

સેવા જ નથી થઈ શકતી. ઐશ્વર્ય તથા માધુર્ય હોય છે ત્યારે જ સેવા થઈ શકે છે. ઐશ્વર્ય તથા માધુર્ય સ્વામીનું સ્વરૂપ છે. તેથી એટલું તો નિર્વિવાદ સિદ્ધ થઈ જાય છે કે સેવકમાં સ્વામી નિવાસ કરે છે. સેવકને સેવા કરવાથી કદિપણ થાક લાગતો જ નથી. ઊલટું જેમ જેમ સેવા વધતી જાય છે તેમ તેમ તેની શક્તિ પણ વધતી જાય છે. સેવકના હૃદયમાં હંમેશા વ્યાકુળતા રહે છે અને એ વ્યાકુળતાનો અગ્નિ સેવકનો સેવ્ય સાથે અલેદ કરી દે છે. સેવક બે પ્રકારના હોય છે: એક તો ગંગાની માફક પ્રત્યેક જન સમાજની સાથે જ રહે છે અને બીજા હિમાલયની માફક અચળ રહીને મૂક સેવા કરે છે. સેવા કર્યા વિના સંસારનો રોગ સ્વાભાવિક રીતે નિવૃત્ત નથી થતો. સેવા સિવાયના બધાં સાધન સંસારને મૃતકવત્ જીવતો રાખે છે. સેવા સંસારને ખાઈ જાય છે, મૃતક નથી બનાવતી અથવા સેવકની નિષ્ઠા સમાધિથી અતીત હોય છે. અથવા એમ કહીએ કે પ્રવૃત્તિ તથા નિવૃત્તિ બન્ને અવસ્થાઓ નિવૃત્ત થઈ જાય છે. સઘળા સાધકો સેવ્યને આહે છે. સેવકને સેવ્ય આહે છે. એટલા માટે પ્રેમપાત્રનો પ્રેમ સંપાદન કરવા માટે સેવા કરવી તે પરમ અનિવાર્ય છે.

સેવા કરવા માટે બાહ્ય વસ્તુઓની આવશ્યકતા નથી. બાહ્ય વસ્તુઓનાં સંગઠનથી તો પુણ્યકર્મ થાય છે. જરા ઊંડો વિચાર કરી જોઈએ તો સેવા એ જ કરી શકે છે કે જેના ઉપર સેવ્ય(પ્રેમ પાત્ર)ની કૃપા હોય છે. અર્થાત્ ભક્તો તથા સંતો સિવાય બીજા કોઈ પણ સેવા કરી શકતો નથી. સાધારણ પ્રાણી વસ્તુઓના સંગઠનથી થનારી પ્રવૃત્તિઓને સેવા માને છે, પરંતુ વિચારદષ્ટિએ એ સેવા નથી. સેવા કરવાની શક્તિ તો સ્વામીની કૃપાથી જ આવે છે. જેટલે અંશે પ્રાણી પોતાની સેવા

કરી શકે છે તેટલે અંશે પ્રાણી બીજાની સેવા કરી શકે છે. અર્થાત્ જે સાધનવડે પ્રાણી પોતાનું હિત કરે છે તે જ સાધનવડે સેવા કરે છે. બાહ્ય વસ્તુઓના સંગઠનથી કોઈપણ પ્રાણીનું હિત નથી થયું, તો પછી એ વસ્તુઓના સંગઠનથી સેવા કેવી રીતે થઈ શકે? વસ્તુઓનો સંગ્રહ કરવો એ તો વિશ્વના રૂણી થવાનું છે, તેથી વસ્તુઓને વિશ્વના કાર્યમાં વાપરવી એ રૂણી મુક્ત થવાનું છે, સેવા કરવાનું નથી. જ્યારે પ્રાણી વિશ્વના રૂણી મુક્ત થઈ જાય છે ત્યારે તેનામાં પ્રેમ પાત્રના જોડે સંબંધ કરવાની શક્તિ આવી જાય છે. પ્રેમ પાત્રની સાથે સંબંધ થતાં જ પ્રેમ પાત્રના ઐશ્વર્ય તથા માધુર્યથી સ્વતઃ સેવા થવા લાગે છે. અર્થાત્ પ્રીતિ એ તો પ્રીતમનો સ્વભાવ છે. સેવક તથા સેવા-પ્રીતિ તથા પ્રીતમ એક જ વસ્તુ છે. સેવા કરવા માટે સેવક બનવાનું અનિવાર્ય છે. સેવક થવા માટે સદ્ભાવપૂર્વક પ્રેમપાત્ર થવું અનિવાર્ય છે. જેવી રીતે યુવાવસ્થા આવતાં જ બાળકને યુવાવસ્થાનું યથાર્થ જ્ઞાન થાય છે, તેવી રીતે સેવક થતાં જ સેવાનું યથાર્થ જ્ઞાન થાય છે. સેવા કરવાનું કોઈને શીખવી શકાતું નથી. એક એક સેવકની પાછળ કરોડો લોકો અનુસરણ કરવા માટે દોડે, પરંતુ તે કરોડો લોકો એક પણ સેવક ઉત્પન્ન નથી કરી શકતા. જેનું હૃદય સાર્વજનિક દુઃખથી દુઃખી થાય છે અને તે જ્યારે સેવ્યનો થઈ જાય છે ત્યારે સેવ્યની કૃપાથી સેવા કરવાની શક્તિ સ્વતઃ આવી જાય છે. પુણ્ય કર્મથી ત્યાગ કરવાની શક્તિ આવે છે અને ત્યાગથી સેવક થવાની શક્તિ આવે છે. સેવક થતાં જ સેવા સ્વતઃ ઉત્પન્ન થાય છે.

સંસાર તથા પ્રેમ પાત્ર બન્નેનો પ્રેમ સંપાદન કરવા માટે સેવા કરવી એ પરમ આવશ્યક છે. જે પ્રાણી સંસારથી વિમુખ

સાપેક્ષ-નિરપેક્ષદષ્ટિ

મુનિશ્રી પુણ્યવિજય (સંવિષ્ણપાક્ષિક)

એકાન્ત દૃષ્ટિથી કોઈ પણ પદાર્થનું સ્વરૂપ અવલોકવાથી તેની બધી બાબતો દેખી શકાતી નથી. કોઈ વસ્તુનું સંપૂર્ણ સ્વરૂપ જોવું હોય તો સર્વ નયોની અપેક્ષાવડે જોવું જોઈએ. નયોની અપેક્ષા વિના કોઈ પણ વસ્તુનું સંપૂર્ણ સ્વરૂપ કથી શકાતું નથી અને સમજી શકાતું પણ નથી. કોઈ પણ લેખક કોઈ અંથ બનાવે છે તેમાંથી તેનો આશય તો ઘણો ખરો તેનાં હૃદયમાં રહે છે, તેમજ તે અંથોમાં લખવાની ઘણીખરી અપેક્ષાઓ પણ તેના હૃદયમાં રહે છે. અમેરિકા વિગેરેના કેટલાક વિદ્વાનો પણ કહે છે કે-વક્તાનું વા લેખકનું વાક્ય કોઈ પણ બાંતની તેના હૃદયમાં ફરેલી અપેક્ષા વિના શૂન્ય હોતું નથી. કોઈ વિદ્વાન અન્યને સમજાવતાં કહે છે કે-મારા કહેવાની વા લખવાની આ અપેક્ષા છે, મેં અમુક આશયથી કહ્યું છે વા લખ્યું છે. લેખકના આશય વા વિચારની અપેક્ષા જાણ્યા વિના અભિપ્રાય આપતાં ઘણી વાર ભૂલ થવા સંભવ છે. વિચારોનો મહા-સાગર મહાન છે. અને તેના તરંગોથી પણ

અધિક અપેક્ષાઓ છે. તેઓના સંપૂર્ણ રહસ્યને જાણવાને માટે અને કોઈ પણ વિચારને અન્યાય ન મળે તે માટે નયવાદનું જ્ઞાન આવશ્યક છે. સાત નયોનું પરિપૂર્ણ જ્ઞાન કરવાથી અને સાપેક્ષવાદને સમ્યક્ પ્રકારે જાણવાથી કોઈ પણ વિચારને એકાન્ત અન્યાય મળતો નથી, અને સર્વ પ્રકારના વિચારોને દર્શાવવામાં અન્ય નયોની અપેક્ષાપૂર્વક જોલવાથી કોઈ પણ નયનો તિરસ્કાર થતો નથી. એકાન્ત ભિન્ન ભિન્ન નયોથી ઉત્પન્ન થયેલા પરસ્પર વિક્રદ એવા ધર્મોમાંથી પણ સાત નયોની અપેક્ષાએ સમ્યગ્જ્ઞાનીને સમ્યક્પણે સર્વે બાબતોનું જ્ઞાન થાય છે. એકાન્ત નયથી મિથ્યાત્વ ધર્મનો સ્વીકાર કરી મિથ્યાત્વ મતિના જોરથી એકાન્તવાદીઓ ધર્મ-યુદ્ધો કરીને કર્મની વૃદ્ધિ કરે છે. સાત નયોની અપેક્ષાએ એકેક નયકથિત સર્વ ધર્મ અંગોનો જેમાં સમાવેશ થાય છે, એવું શ્રી જૈનદર્શન જગત્માં સર્વ ધર્મના અંગોનું સાપેક્ષતાએ પ્રતિપાદન કરતું વિજયવંત વર્તે છે.

બનીને પ્રેમ પાત્રનો બની જાય છે તેનામાં સેવા કરવાની શક્તિ સ્વયં આવી જાય છે. તેથી જ સેવક થવા માટે પ્રત્યેક પ્રાણી હંમેશા સ્વતંત્ર છે. સેવક થવું તે ઉન્નતિનું સાધન છે, પરંતુ સેવક કહેવડાવવું એ અવનતિનું કારણ છે. જેવી રીતે નદીની પ્રગતિ હંમેશાં સમુદ્ર તરફ જ રહે છે તે રીતે સેવકની પ્રગતિ હંમેશાં સેવ્ય તરફ જ રહે છે. જેવી રીતે નદીની સામે રુકાવટ આવતાં નદીની ગતિ તીવ્ર થઈ જાય છે, તેવી જ રીતે સેવકની સામે પ્રતિકૂળતા આવતાં સેવાની ગતિ વધારે તીવ્ર

થઈ જાય છે. અર્થાત્ પ્રતિકૂળતા સેવકનું ઉત્થાન કરે છે, પણ ખરા સેવકનાં જીવનમાં જ્ઞાનને અનુરૂપ ભાવ તથા ક્રિયા હોય છે. અર્થાત્ સેવકના ક્રિયા તથા ભાવ જ્ઞાનમાં વિલીન થાય છે. સેવા હંમેશાં સ્વતંત્રતા તરફ લઈ જાય છે, સેવક સંસારનું ચિંતન નથી કરતો, જિલદું સંસાર સેવકનું ચિંતન કરે છે. સેવક સંગઠનની પાછળ નથી દોડતો, જિલદું સંગઠન સેવકની પાછળ દોડે છે. સેવકના જીવનમાં દીનતા તથા અભિમાન માટે કશું સ્થાન નથી રહેતું. इति शम् ॥

શ્રી ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્ર : અનુવાદ ર.

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમિયે, જાસ સુગંધી કાવ—એ દેશી.

વંદન કરું પ્રભુ પાર્શ્વજિન, વંદન કરું જગનાથ;
કર્મ સમૂહ તોડી વર્યા શિવ વરમાળ ને, પ્રભુમી થાઉં સનાથ. વંદન કરું ૧

ઉપસર્ગ હરે પાર્શ્વ યક્ષ ને, સેવક છે તુમ પાસ;
નષ્ટ કરે સર્પ ઝેર મંગળકારી પ્રભુ, કલ્યાણ ઘર નમું પાસ. વંદન કરું ૨

વિષધર કુલ્લિંગ મંત્રને, કંઠ ધરે જે લોક;
તેહના શ્રદ્ધ રોગ તાવ ફરે હઠે, શાંત થાયે મારિ શોક. વંદન કરું ૩

તુજ દર્શન સ્મરણથી, હુઃખ દારિદ્ર હોવે દૂર;
મનુજ તિર્થંચ ગતિમાં તે પણ સુખ પામશે, તુજ મંત્ર રહોન કદી દૂર. વંદન કરું ૪

શુદ્ધ ચિંતામણિ રત્ન સમ, સમકિત દર્શને હોય,
જેહ સમકિતથી અજરામર પદ પામીયે, નિરવિઘ્ન સુખ જ હોય. વંદન કરું ૫

તુમ યશ કીર્તિ અતિ ઘણાં, તુમ પ્રભાવ અપાર;
ભક્તિ ભર્યા હૃદયે કરી પ્રભુ પાર્શ્વજી, સ્તુતિ કરું મન ધાર. વંદન કરું ૬

શુદ્ધ સમકિત રત્ન આપને, શરણ પ્રભુ જિન પાસ;
ભવો-ભવ આશરો આપી મુજ રક્ષા કરો, સમ્યક્ શાંતિ સુવાસ. વંદન કરું ૭

વિઘ્ન હરો સર્વી સંઘનાં, હુઃખ કાપો ભવિ લોક;
માત પદ્માવતી સહ ધરણેન્દ્ર વંદીયે, સ્તુતિ કરું પુન્ય જે લોક. વંદન કરું ૮

પ્રભુ પાર્શ્વજિન ૮

હીરાચંદ ઝવેરચંદ શાહ—બેંગલોર

યુગપ્રધાન વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી

લે૦ મુનિશ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ-અમદાવાદ

યન્મયોપાર્જિતં પુણ્યં, જિનશાસનસેવયા ।
જિનશાસનસેવૈવ, તે ન મેડસ્તુ મવે મવે ॥૧॥

અનેક જૈનાચાર્યોએ પ્રોત્સહિત હૃદયે જિનશાસનની અપૂર્વ બબલી છે. અનેક શ્રેષ્ઠ કાર્યો કરવા છતાં પુણ્ય કે યશ જિનશાસનને સમર્પણ કરી પોતાના જીવનને ધન્ય માનતા. તે જ માર્ગને અનુસરી આ કાળમાં યુગશ્રેષ્ઠ સૂરીશ્વર વિજ્યાનંદ-આત્મારામજી મહારાજે જૈન ધર્મની શ્રેષ્ઠતા મેળવી, જૈન સમાજની અપૂર્વ સેવા કરી છે. સ્થાનકવાસી દીક્ષામાં જૈનાગમોનો અભ્યાસ કરી સંસ્કારબળે સાચી પરિસ્થિતિનો અનુભવ કરી અનેક લક્ષ્મીજનોની સ્નેહશૃંગલા વિચ્છેદી સત્ય માર્ગને અનુસરવાની બહાર હિંમત વ્યક્ત કરી, અનેકોને સન્માર્ગગામી બનાવવાનો લાભ મેળવી શક્યા. પોતે જિનશાસનની સેવાથી જે કાંઈ લાભ મેળવતાં તે જિનશાસનની સેવાને સમર્પણ કરતાં. જન્મ જન્મમાં જિનશાસનની પ્રાપ્તિ કરવાનો અભિલાષ સેવતાં. લક્ષ્મીજનો બનાવવા કરતાં જિનશાસનનો સાચો ઉપાસક બને, તે જ તેમનું જીવનસૂત્ર હતું. તે યુગમાં સાહિત્ય મળી શકતું નહિ, તેમજ તેના સાચા રહસ્યને પ્રકાશનાર, પ્રચારકો ઘણા જ થોડા હતા, તેથી મિથ્યા લાવનો પ્રચાર કરનારાઓ લોકોમાં અજ્ઞાન ફેલાવતાં. મૂર્તિપૂજા અને સદ્ અનુષ્ઠાનોથી લોકોને વિમુખ બનાવનાર વર્ગ અધિક હતો. જ્યાં ખૂબ અજ્ઞાનતા હોય ત્યાં અસત્ વસ્તુ વધારે ફેલાવા પામે છે. જૈન શાસનને છિન્ન-ભિન્ન કરનાર અજ્ઞાની તેમજ ચારિત્ર્યહીન વર્ગ અધિક હોવાથી લોકો ઊંધા માર્ગે ગમન કરી રહ્યા હતા. હિંસાની પ્રબલતા ધર્મના નામે વધતી જતી હતી. તે વખતે પાંડિત્ય

પૂર્ણ સફળોપ આપનાર પ્રબલ પ્રતાપી મહાત્મા વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરે લેખન અને વાણીદ્વારા ભવ્યજનોને બચાવ્યા, સદ્ધર્મમાં પ્રેર્યા. પંજાબમાં જૈનધર્મનું અસ્તિત્વ કાયમ કરી અનેક જિનમંદિરો સર્જાવી ભવ્ય આત્માઓને સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્તિ કરાવવા ભાગ્યશાળી બન્યા. ધર્મ હોય ત્યાં હિંસાને સ્થાન નથી. જે હિંસાને મહત્વ આપે છે, તે ધર્મશીલ બનાવવા પ્રયત્ન કરનાર ધર્મશીલ હોઈ શકતો નથી. પૂજાપાઠમાં અહિંસા વિલસે છે, તે જ વિશ્વધર્મ છે. વૈદિકો તેમજ આર્યસમાજીઓ સાથે નિરપણે શાસ્ત્રાર્થો યોજ્યા. પ્રબલ ચારિત્ર્યશીલતાને લીધે કોઈ સામા આવવા શક્તિમત્ત બન્યા નથી. નિરંતર સ્વાધ્યાય, તપ સંયમમાં જીવન વિતાવતા. જૈનો નિર્ભય હોવા બેઠાં. (માયકાંગલા ન હોવા બેઠાં.) અનેક પ્રસંગોમાં મહાત્માશ્રીની નિર્ભયતા દષ્ટાંતરૂપ બની છે. લુંટારાઓને પણ પોતાની શક્તિનો પરિચય આપી સાધુતા સર્વશ્રેષ્ઠ સાબિત કરી છે.

પ્રાણીપીડન એ કાયરતા છે, આત્માનો અધઃપાત કરાવનાર છે, એમ સર્વ કાંઈને પોતાના પવિત્ર જીવનથી યોગપાઠ આપતા. વિદ્વત્તા હોવા છતાં, તેમજ અનેક શ્રીમંતો અનુયાયી છતાં જૈન શાસ્ત્રોનાં રહસ્યોને પૂર્વ પુરુષોને અનુસરનાર તરીકે ઉપદેશામૃત આપતા. ક્રિયા, અનુષ્ઠાન, પર્વારાધન કરવામાં વિજયદેવ-સૂરીશ્વરજીની પદ્ધતિને અનુસરતા. અનેક વિવાદોને સ્થાન મળતાં પૂર્વ પુરુષોનાં વચનને માન્ય રાખતાં. ગીતાર્થના વાક્યને આગમ-વાક્ય તરીકે અનુસરી જૈન શાસનની અપૂર્વ મહાન સેવા મહાત્માશ્રીએ બબલી છે. અનેક શિષ્યો બનાવી દરેક ગામોમાં વિહાર કરીને જૈન

શાસનની ઉત્પત્તિ સ્થળે સ્થળે કરાવી છે. તે વખતના ચારિત્ર્યરીલ અન્ય સમુદાયના મુનિ મહાત્માઓ તરફ સફલાવ પ્રેમ કાયમ રાખતાં હતાં. વળી આહારપાણીનો સંબંધ એક સમાચારીવાલા મુનિ મહાત્માઓ સાથે રાખતા. દરેક ચારિત્રધારી જિનશાસનની અડગ શ્રદ્ધા ધરાવનાર જિન શાસનની ઉત્પત્તિ કરનાર મહાનુભાવ વંદનીય છે, અનુકરણીય છે. જીવનમાં એ જ ભાવ, જીવન પર્યંત વિલસી રહ્યો હતો. જૈન શાસનની સેવા કરનાર કોઈ પણ હોય તે આત્મા તરફ તેમનો સદા આદર હતો, અનુભાવના હતી. વિશ્વ ધર્મમાં જૈન ધર્મ મુખ્ય છે તે સાબિત કરવા સફળત વીરચંદ ગાંધીને અમેરિકા મુખી મોકલ્યા હતા. જૈન ધર્મ યુગ યુગમાં સર્વથી શ્રેષ્ઠ બન્યો રહે તેવા પ્રયત્નો યોજવા જોઈએ. દરેકને જૈન ધર્મનાં સાચા તત્વોનું જ્ઞાન કરાવવું જોઈએ. જૈનો પોતાની સર્વ કાંઈ શક્તિઓ તે માર્ગે ખરચે તેવા પ્રકારનો ઉપદેશ સાચા હૃદયથી નિરંતર આપ્યા કરતા હતા. આવા સૂરીશ્વર વધારે સમય મુખી જીવ્યા હોત, દીર્ઘાયુષ્ય હોત તો જૈન ધર્મની મહાન સેવા બજાવી હોત. (આજે વર્તમાન કાળમાં વિજય વલ્લભસૂરિજી પણ જૈન શાસનની સુંદર રીતે સેવા બજાવી રહ્યા છે.) તેમજ તેઓ જે સિદ્ધાંતોને માનતા હતા, તે સિદ્ધાંતને અનુસરનાર ત્યાગી વર્ગ પોતાના તપ, ત્યાગ અને પાંકિત્ય, તેમજ શક્તિ સામર્થ્ય જિનશાસનની અવિચ્છિન્ન પ્રભાવનામાં ખરચે તે સૂરીશ્વરજી તરફ સફલાવ સૌ કોઈ ધર્મી આત્માને હોવો જોઈએ. ભાવનગરમાં તેમજ અન્ય સંઘોની ભક્તિભાવથી તેઓશ્રીના નામથી અંકિત થયેલ શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તેમજ સફળોદયને પ્રકાશ કરનાર જૈન આત્માનંદ પ્રકાશ ચુમાળીશમાં વર્ષમાં પ્રવેશ કરી દિવ્ય પ્રકાશને સદા

જૈન સંઘમાં પ્રકાશિત કરે, શ્રેષ્ઠ ભાવનાને સર્વત્ર પ્રસારાવે એવી સૌ કોઈ જૈન તત્ત્વને અનુસરનાર, માનનાર વ્યક્તિ સાથે આપે. પરમ સૂરીશ્વરની સ્મૃતિ તેમજ સેવા એ તીર્થંકરોની સ્મૃતિ તેમજ સેવારૂપ છે.

સ્વીકાર-સમાલોચના.

નીચેના ગ્રંથો ભેટ મળ્યાં છે જે સાહ્ય સ્વીકારીએ છીએ.

૧ નેમ રામુલ અને બીજાં સ્તવનો-રચનાર સંગીતશાસ્ત્રના અભ્યાસી અને ધર્મશ્રદ્ધાળુ હોવાથી બહુ જ રસિક અને સુંદર રીતે સંકલના કરી છે. ગ્રંથ ઉપયોગી છે. કર્તા શ્રી શાંતિલાલ બી. શાહ કીમત રૂ. ૧-૪-૦

૨ શ્રી દાદા પ્રભાવકસૂરિ વિજયાનંદસૂરિ અષ્ટપ્રકારી પૂજા-રચયિતા શ્રી રિખવચ્ચંદ્ર ડાંગા, “ઋષભ” મૂલ્ય સપ્તરૂપોગ.

૩ મહારસ્વામીના સંયમ ધર્મ-સંપાદક-ગોપાળદાસ જીવાભાઈ કીમત રૂ. ૧-૮-૦

૪/૯ પુસ્તકો શ્રી મુક્તિવિજયજી જૈન ગ્રંથ-માળાના કાર્યવાહકો શ્રી વિજયપુરથી ભેટ મળ્યાં છે.

૧ શ્રી જિનગુણમુક્તાવળી.

૨ શ્રી જ્ઞાનવિનોદ પ્રથમભાગ.

૩ મહાન કિયોદારક શ્રીમદ્ આનંદવિ-મલસૂરિજી મહારાજનું વિશિષ્ટ જીવનચરિત્ર.

૪ સંસ્કૃત ચૈત્યવંદન સ્તુત્યાદિ સંગ્રહ.

૫ સાન્વચતત્વબોધતરંગિણી.

૬ પદ્યાત્મકોપદેશપ્રદીપ

૧૦ સ્તંભતીર્થ જૈનમંડળ “રજતમહોત્સવ સ્મારક ગ્રંથ” પ્રકાશક મોતીલાલ દલસુખભાઈ શાહ.

તે રીતે હાલ બે માસ પછી નવા બે ગ્રંથો શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર અને શ્રી મહાવીર યુગની મહાદેવીઓ સચિત્ર પાંચસો ઉપરાંત પાનાના ઉપર પ્રમાણે નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ગ્રંથો ભેટ (મફત) ધારા પ્રમાણે આપવાનાં છે.

તે પછી છપાતાં શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર તથા શ્રી વસુદેવ હિંદી બે ભાગ મળી ત્રણ ગ્રંથો એક હજાર પાનાના મોટા ગ્રંથો તે પછી કથારત્નકોષ, શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર સચિત્ર સુમારે ૮૦૦ પાનાના ગ્રંથો છપાયે મળશે. જેમ જેમ નવા નવા ગ્રંથો છપાતા જશે તેમ તેમ રૂ. ૧૦૧) એકસોએક આપી નવા લાઇફ મેમ્બર થનારને પણ ભેટ મળશે. ઓછામાં ઓછા આઠથી દશ રૂપીયા કિંમતના દરેક વખતના ગ્રંથોની કિંમત મુદત થતા જાય છે. આ આર્થિક દૃષ્ટિએ પણ સારામાં સારો લાભ લેવાય છે અને વાંચી આત્મિક આનંદ પણ મેળવાયેલ છે.

(એકાદમ રૂપીયા આપી બીજા વર્ગમાં લાઇફ મેમ્બર થનારને તે ગ્રંથોની કિંમતમાંથી બે રૂપીયા ભેટના મજરે આપી આકીની રકમ તેમની પાસેથી લઇ તેમને પણ ભેટ અપાય છે.)

૧. શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર. { ભેટના બે સુંદર ગ્રંથો } ૨. શ્રી મહાવીર પ્રભુના
છપાઈ ગયેલ છે. } યુગની મહાદેવીઓ.

અમારા માનવતા પેદૂન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે બે સુંદર ગ્રંથો ભેટ આપવા માટે છપાઈ ગયેલ છે. સુંદર ચિત્રો અને આકર્ષક કવર ઝેકેટવાળું મજબૂત પાઈડીંગડું કામ શરૂ કરવામાં આવેલ છે. સખ્ત મોંઘવારી, વધતા જતા લાભો, છતાં આ સલા પોતાના સભાસદોને સુંદર ગ્રંથો છપાવી ભેટ આપે છે, જે રીતે કોઈ પણ અન્ય જૈન સંસ્થા તે પ્રમાણે આપી શકતી નહિ હોવાથી આ સભામાં દર માસે પેદૂનો તથા સભાસદોની વૃદ્ધિ થતી જાય છે. નવા થનારા સભાસદોને પણ આ ગ્રંથો લાભ મળશે. બંને ગ્રંથો ઘણા જ સુંદર, પઠનપાઠન કરવા જેવા છે.

૧. શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર (શ્રી ઉદયપ્રભાચાર્યકૃત)—ગ્રંથ જેમાં પ્રભાવનાનું સ્વરૂપ, સંઘ તથા શ્રી શત્રુંજય તીર્થ માહાત્મ્ય, સંઘ સાથે વિધિવિધાનપૂર્વક, શ્રી વસ્તુપાળે કરેલી શ્રી શત્રુંજય ગિરિનાર તીર્થની યાત્રાનું વાંચવા લાયક વર્ણન, શ્રી આદિનાથ પ્રભુ તથા શ્રી તેમનાથ પ્રભુનાં ચરિત્રો, શ્રી જંબૂકુમાર કેવળીનું વર્ણન, શ્રી ભરત ચક્રવર્તી તથા શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવની સુંદર કથા, મહાતપસ્વી યુગચાહુ તથા પ્રભુમ્ત કુમારના વૃત્તાંતો, બીજા અનેક અંતર્ગત કથાઓ. છેવટે વસ્તુપાળે શત્રુંજય પર કરેલ મહોત્સવ અને અપૂર્વ દેવભક્તિનું વર્ણન આપી પૂર્વાચાર્ય મહારાજે ગ્રંથ સંપૂર્ણ કર્યો છે. ઘણી ઘણી નવી નવી હકીકતો વાચકને જાણવા મળે છે. આ ગ્રંથ શ્રી સંઘપતિ રાવખહાદૂર શેઠ જીવતલાલભાઈ પ્રતાપશીએ આપેલ આર્થિક સહાયવડે છપાય છે.

૨. શ્રીમહાવીર પ્રભુના યુગની મહાદેવીઓ—સતીઓના સુંદર ચરિત્રો, સિદ્ધહસ્ત લેખક ભાઈ સુશીલે ઘણા જ પ્રયત્નપૂર્વક સંશોધન કરી લખેલા છે. આ સભા તરફથી ૧—સતી ચરિત્ર ૨—સુરસુંદરી ચરિત્ર અંકમાલા ચરિત્ર એ ત્રણ ગ્રંથો સ્ત્રી ઉપયોગી પ્રકટ થયા છે. આ ગ્રંથ તે માટે ચોથા છે. આમાં કેટલાક ચરિત્રો પૂર્વે અપ્રકટ છે છતાં મનન કરવા જેવા છે. દરેક સતી ચરિત્રની શરૂઆતમાં રેખાચિત્રો આપવામાં આવેલ છે. કવર જેકેટ સાથે સુંદર મજબૂત પાઈડીંગડું તૈયાર થઇ ગયેલ છે.

બંને ગ્રંથો માટે ‘ શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ ’ માસિક વાંચો.

તીર્થંકર ભગવાન અને આદર્શ મહાન પુરુષોનાં ચરિત્રો.

૧ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૨	રૂ. ૨-૮-૦	૯ શ્રી પંચમેશી ગુણરત્નમાળા	રૂ. ૧-૮-૦
૨ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર	રૂ. ૨-૦-૦	૧૦ શ્રી દાન પ્રદીપ	રૂ. ૩-૦-૦
૩ શ્રી વિમળનાથ ચરિત્ર	રૂ. ૨-૦-૦	૧૧ ધર્મરત્ન પ્રકરણ	૧-૦-૦
૪ સુમુખ નૃપાદિક કથાઓ	રૂ. ૧-૦-૦	૧૨ શ્રી શત્રુઞ્જય પંદરમો ઉદ્ધાર	
૫ જૈન નરરત્ન ભામાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦	સમરાશાહનું ચરિત્ર	રૂ. ૦-૪-૦
૬ શ્રી પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર	રૂ. ૧-૦-૦	૧૩ શ્રી શત્રુઞ્જયનો સોળમો ઉદ્ધાર	
૭ મહારાગ ખારવેલ	રૂ. ૦ ૧૨-૦	શ્રી કર્માશાહનું ચરિત્ર	રૂ. ૦-૪-૦
૮ શ્રી વિજયનંદસુરિ	રૂ. ૦-૮-૦		

છપાતા ગ્રંથો-(ભાષાંતર)

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર.

૨ શ્રી વસુદેવ હિંદી.

છપાતા મૂળ ગ્રંથો.

૧ બ્રહ્મ કલ્પસૂત્ર છઠો ભાગ.

૨ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પુરુષ ચરિત્ર ૨-૩-૪-૫ પર્વ
છપાવવાના અનુવાદોના ગ્રંથો.

૧ શ્રી શાંતિનાથ ચરિત્ર.

૨ શ્રી કથારત્ન કોષ ગ્રંથ.

૩ શ્રી દમયંતી ચરિત્ર.

નાચેના તીર્થંકર ભગવાન અને સત્ત્વશાળી મહાપુરુષોના ચરિત્રોની વધુ થોડી નકલ ગ્રાહી છે, ફરી છપાય તેમ નથી. જલદી મંગાવો.

સંસ્કૃત ગ્રંથોની-થોડી નકલો સીલીકે છે.

૧ શ્રી બ્રહ્મ કલ્પસૂત્ર ભાગ ૪-૫	રૂ. ૫૦ રૂ. ૬	૪ જૈન મેધદૂત	રૂ. ૨-૦-૦
૨ કર્મગ્રંથ બીજો ભાગ	રૂ. ૪-૦-૦	૫ કથારત્ન કોષ (ગ્નેષજ)	રૂ. ૮-૮-૦
૩ શ્રી ત્રિપદિ શલાકા પ્રથમપર્વ છુકાકારે	રૂ. ૧-૮-૦	૬ નવરમરણ સ્તોત્ર સંદેહ	રૂ. ૦-૮-૦

જૈન ઐતિહાસિક ગુજરાત કાવ્ય સંચય.

(સંગ્રહક અને સંપાદક શ્રી જિનવિજયજી સાહેબ, આચાર્ય ગુજરાત પુરાતત્ત્વ મંદિર)

શ્રી જૈન શાસનની ઉન્નતિ કરનારા આચાર્યો, સાધુઓ, સાધ્વીઓ અને ગૃહસ્થોના જીવન ચરિત્ર સૌરભને પ્રસરાવનારા પ્રાચીન ગુજરાતી ભાષામાં રચાયેલ પ્રામાણિક, ઐતિહાસિક પ્રબંધો, કાવ્યો અને રાસોનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે. આ ગ્રંથમાં એકત્રીશ વ્યક્તિના તેત્રીશ કાવ્યોનો સંચય-ગુજરાતી રાસોનું સંશોધન કાર્ય સંપાદક મહાશયે કરેલ છે; તેમજ પાછળના કેટલાક રાસો વગેરેનું શ્રી મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ બી. એ. એલ.એલ. બી. તેમજ વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદી બી. એ. એલ.એલ. બી. એ ઉપોદ્ધાત પરિશિષ્ટો અને કેટલાક રાસોનું છોટાલાલ મગનલાલ શાહ અને પંડિત લાલચંદ ભગવાનદાસ ગાંધી વગેરે સાક્ષરોએ સંપાદન કાર્ય કરેલ છે.

તેનો રચના કાળ ચૌદમાં સૈકાથી પ્રારંભી વીસમાં સૈકાના પ્રથમ ચરણ સુધી સાડા ચાર સૈકાનો છે, તે સૈકાઓનું ભાષા સ્વરૂપ, ધાર્મિક, સમાજ રાજકીય વ્યવસ્થા, રીતરીવાજો, આચારવિચાર અને તે તે સમયના લોકોની ગતિનું લક્ષ્યિંદુ એ દરેકને લગતી સત્ય પ્રમાણિક બધી માહિતિઓ આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલી છે.

આ ગ્રંથમાં કાવ્યો, તથા રાસોનો ગુજરાતી ભાષામાં સાર, કર્તા મહાશયો કયા કયા ગમ્મના હતા, તે તેમજ તેઓશ્રીના ગમ્મોના નામો, ગૃહસ્થોના નામો, તમામ મહાશયોના સ્થળો, સંવત સાથે આપી આ કાવ્ય સાહિત્યની સુંદર અને સરલ ઉપયોગી રચના બનાવી છે, ૫૦૦ પાંચસો પાના કરતાં વધારે છે. કિંમત રૂ. ૨-૧૨-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ : શ્રી મહેશ્વર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ : દાણાપીઠ-ભાવનગર.